

R A M A N A M A H A R I S H I

I N C A U T A R E A S I N E L U I

DIALOGURI DESPRE ESENTA DIVINA

A FIINTEI

C U P R I N S

=====

INTRODUCERE.....2

VIATA LUI RAMANA MAHARISHI.....4

CINE SINT EU ? (NAN YAR ?).....	7
CUNOASTEREA SINELUI (SAD VIDYA).....	13
SUPLIMENT LA CELE 40 DE STROFE (ANUBANDHAM).....	16
TACERE SI SINGURATATE.....	20
DISCIPLINA MENTALA.....	21
BHAKTI SI JNANA.....	24
PACEA SI FERICIREA.....	25
JNANI SI LUMEA.....	25
REALIZAREA SINELUI.....	30
SINELE SI INDIVIDUALITATEA.....	32
AHAM SI AHAMVRITTI.....	34
INIMA ESTE SINELE.....	37
CAUTAREA SINELUI.....	42

INTRODUCERE

Un studiu atent al învățăturilor lui RAMANA MAHARISHI, va releva faptul că ele se bazează pe experiența sa personală și completă, experiență confirmată de textele sacre ce i-au fost aduse de primii săi discipoli și pe care el le examina cu atenție pentru a limpezi neclaritățile ivite în mintea discipolilor. În învățăturile sale, BHAGAVAN (formula de respect cu care discipolii i se adresează maestrului, și care înseamnă ființa divină)

folosește expresii ca "scripturile declară", "astfel cum spun înțelepții" etc., de asemenea citează pasaje din texte ca BHAGAVAD GITA, VIVEKACHUDAMANI și RIBHU-GITA. Dar este evident că aceste trimiteri sînt oferite numai ca niste confirmări, căci ele au fost înțelese de MAHARISHI însuși, prin propria sa experiență. Învățătura de bază este cea din ADVAITA-VEDANTA. Experiența completă a Sinelei lipsit de dualitate este scopul, introspectia în natura Sinelei, este mijlocul.

Cînd mintea identifică Sinele cu non-Sinele (corpul fizic, etc.) apare suferința, înălțuirea în iluzie; cînd aceasta identificare greșită este înlăturată prin întrebarea "Cine sînt eu?" este calea directă propusă de BHAGAVAN RAMANA. Experiența Eului Suprem este accesibilă tuturor.

Dintre toate gândurile, gândul "EU" apare întotdeauna primul. Ceea ce trebuie făcut este să ne întoarcem cu gândul, prin introspecție, către sursa gândului "Eu". Acesta este procesul invers față de ceea ce se petrece în mod obișnuit în activitatea minții noastre. Mintea cercetează structura și cauza tuturor lucrurilor din jur, care la o examinare adîncă, sînt propriile sale proiecții în afară; ea nu reflectează asupra sa însăși și nu-și cercetează propria sa cauză. Cunoașterea de sine poate fi dobîndită orientînd mintea spre ea însăși. Acest lucru nu trebuie confundat cu introspectia despre care ne vorbesc psihologii occidentali.

Introspectia ce duce la realizarea Sinelei nu este examinarea de către minte a propriului sau conținut, introspectia este aducerea primului mod de manifestare a minții, a gândului "Eu" pînă la originea sa care este Sinele. Cînd se realizează o cercetare adecvată și perseverentă, chiar gândul "Eu" încetează să se mai manifeste și se produce iluminarea, fără cuvinte, în forma lui "Eu-Eu", care este Conștiința pură. Aceasta este eliberarea, încetarea succesiunii nașterii și morții.

Metoda prin care se realizează aceasta, așa cum s-a arătat, este introspectia, care, în Vedanta, e numită JNANA, cunoaștere. Devotiunea pură (BHAKTI), meditația (DHYANA) și concentrarea sînt identice (ca rezultat) cu aceasta. După cum clarifică perfect BHAGAVAN, experiența completă a Sinelei înseamnă în același timp o reală devotiune, controlul minții, cunoaștere, perseverență și voință. În limbajul devotiunii, scopul final poate fi descris ca o resorbție a minții în izvorul sau care este Sinele; în limbajul științei YOGA el poate fi descris ca dizolvarea minții.

În Lotusul-Inimă. Acestea sînt numai două moduri diferite de a exprima același adevăr.

Metoda introspecției este considerată dificilă de cei ce nu au dobîndit o competență necesară pentru aceasta. Mintea trebuie mai întîi purificată și făcută capabilă să se concentreze asupra unui singur punct. Aceasta se realizează prin ASANAS, PRANAYAMA, concentrare și meditație. Astfel, diferitele tehnici YOGA, sînt auxiliare metodei directe care este introspectia. În acest context, BHAGAVAN se referă la trei grade de aspiranți: cel superior, cel mediu și cel inferior.

Pentru aspiranții de nivel superior, calea prescrisă este VEDANTA, metoda fiind introspectia; prin această practică, mintea devine liniștită cufundîndu-se în Sine, și în final încetează de a mai fi, trăind experiența pură a Sinelei Divine.

stralucitor. Calea pentru aspirantii de nivel mediu este meditatiea asupra Sinelui; meditatiea consta în dirijarea unui flux continuu al mintii înspre acelasi obiect; exista mai multe forme

de meditatie, cea mai buna este aceea asupra afirmatiei "EU SINT SINELE", aceasta forma de meditatie culmineaza eventual cu Realizarea Sinelui .

Pentru aspirantii de nivel inferior, disciplina cea mai folositoare este controlul respiratiei care conduce la controlul mintii .

BHAGAVAN explica diferenta dintre JNANA-YOGA (calea cunoasterii) si DHYANA-YOGA (calea meditatiei) astfel: JNANA este ca si cum ai supune un taur încapatât, ademenindu-l cu o legatura de iarba verde, în timp ce DHYANA este ca si cum l-ai stapâni prin forta .

Dupa cum exista opt ramuri în YOGA, exista deasemenea opt faze similare si în JNANA. ele au însa semnificatii diferite. Astfel, în timp ce PRANAYAMA din tehnica YOGA consta în regularizarea si retinerea respiratiei, PRANAYAMA, ca ramura din JNANA, se refera la respingerea lumii de forme si nume, care este ireala, si realizarea Realului care înseamna Existenta pura - Constiinta pura - Fericire suprema .

Astfel, prin metoda introspectiei, Realizarea Sinelui poate fi obtinuta chiar în aceasta viata. De fapt, Realizarea Sinelui nu este ceva ce trebuie dobândit din exterior. Cheia acestei cautari este întrebarea "Cine sînt eu?". Ea constituie axul a ceea ce MAHARISHI numeste metoda simpla si directa. Raspunsul trebuie sa survina spontan, cu o siguranta infailibila, dobândita prin experienta: "Eu sînt Sinele" .

MAHARISHI cita uneori din YOGA-VASISHTHA, o carte a înțelepciunii orientale: "Mediul mental este creatorul lumii" .

Un om adormit aflat în starea de somn profund, fara vise, ne spune el, exista în nediferentiat. Psihismul apare la fel ca o poza care se reveleaza într-o baie fotografica. Mai întîi apare rasterul, (fondul). Noi îl numim "ego" .

În om, de îndata ce acesta si-a asumat ideea individualitatii, rasare imediat si lumea. El o modeleaza conform structurilor sale mentale, care focalizeaza Constiinta în imagini pe care el le considera a fi obiecte .

Dar de fapt, individualitatea noastra nu este decît una dintre aceste imagini, prin intermediul careia le vedem pe toate celelalte .

În acest caz, fiind supusi iluziei, Sinele pare a se limita la "eu". Astfel constiinta individuala, mintea agitata, corpul, lumea exterioara, par a fi domenii separate. Dar ele apar în acelasi timp, coexista si se resorb împreuna .

MAHARISHI exprima înțelepciunea UPANISHADELOR care afirma ca mintea, corpul si lumea sînt elemente componente ale aceleiasi manifestari în care Sinele se reveleaza lui însusi. Acesta este spectacolul magic, "iluzia creatoare", pe care textele traditionale o numesc MAYA. A transcende iluzia, a vedea cine sîntem cu adevarat, aceasta este esenta învataturii sale .

Noi sîntem de fapt SINELE. Sinele singur exista. Ignoranta este aceea care ne face sa credem ca nu am realizat Sinele. Cînd aceasta ignoranta este înlocuita prin cunoasterea de sine, realizam natura eterna a Sinelui.

Acela care a obtinut aceasta realizare e numit JIVAN-MUKTA (eliberat în viata). Celorlalti, el poate sa le apara continuînd sa locuiasca în trup. Se afirma ca pentru a ajuta pe ceilalti, corpul va continua sa existe atîta timp cît vor dura resturile din PRARABHDA-KARMA (acea KARMA a trecutului care a început sa se fructifice în forma corpului actual) si ca atunci cînd aceasta s-a consumat, trupul se dizolva , si astfel JIVAN- MUKTA devine un NIDDEHA-MUKTA. Dar din punctul de vedere al Adevarului Absolut, nu este nici o diferenta între cele doua forme de MUKTI; ceea ce trebuie înteles,este ca aceasta MUKTI, sau eliberare, este natura neschimbatoare a Sinelui .

VIATA LUI RAMANA MAHARISHI

S-a nascut în anul 1879 într-un sat îndepartat la vreo 30 de mile de MADURA, oras din sudul Indiei, unde se afla un templu renumit. Tatal lui era magistrat si brahman. Avea faima ca a fost foarte milostiv. Hrana si îmbraca un mare numar de localnici. Copilul a fost crescut si instruit la MADURA, acolo a învătat englezeste la scoala misionarilor americani .

La început tânarul RAMANA iubea mai ales sporturile si jocurile. Era tare la lupta, la box si a fost un bun înotator, înfruntînd apele cele mai adînci. Nu avea nici un interes deosebit pentru filozofie sau religie .

Singurele lui ciudatenii erau în vremea aceea accesele de somnambulism, urmate de un somn atît de adînc ca nici un fel de zgomot nu îl mai putea trezi. Colegii lui de scoala observasera acest lucru si deoarece le era teama de el ziua, din pricina iutellii cu care raspundea la orice atac, se foloseau de somnul lui noaptea, ca sa-si bata joc de el. Il azvîrleau din pat, îl duceau în curte, îl bateau si apoi îl puneau din nou în pat fara sa fi izbutit sa-l trezeasca din somn. A doua zi nu îsi amintea nimic. Dar, pentru un cercetator atent, toate acestea ar fi fost semne pentru a discerne manifestari care exprimau potentiale forme ale extazului mistic .

Intr-o zi, o ruda, care sosise în vizita din tinutul sau, îi povesti ca vine dintr-un pelerinaj la ARUNACHALA. Acest nume suna ciudat în mintea copilului, fara însa sa poata înțelege de ce. Se informa, si cînd afla ca ARUNACHALA este un templu deveni total preocupat de acest nume. Nu ar fi putut spune pentru ce îl interesa ARUNACHALA mai mult decît alt templu .

Isi urma studiile la scoala misionarilor, fara însa sa dovedeasca înzestrari deosebite, cu toate ca era foarte inteligent si un bun elev. Avea 17 ani cînd simti chemarea menirii sale. Parasi scoala fara nici un motiv si fara sa le spuna nimic profesorilor sau parintilor. Care erau motivele pentru care procedase astfel, zdrobindu-si orice posibilitate de viitor? Fapta era perfect motivata în ochii lui, însa cîtusi de puțin în ai parintilor lui. Caci viata îl împinse într-o directie pe care nu o prevazusera profesorii lui. Sase saptamîni dupa aceasta revelatie parasi liceul din MADURA si nu se mai întoarse niciodata .

Era singur la el în odaie în ziua aceea si deodata îl cuprinse o mare spaima. Cu toate ca era sanatos avu impresia ca va muri. Obsedat de aceasta idee, se pregati ca si cînd aceasta ar fi fost de neînlaturat. Se culca pe parchet, își înclesta membrele si își opri respiratia. "Iata ca acest corp care e al meu va muri si va fi pus pe rug si prefacut în cenusa. Dar eu voi fi mort odata cu acest corp? Corpul sînt eu? Acest corp e teapan si tacut, si totusi simt ca exist cu toata forta si plinatatea."

Asa descria MAHARISHI aceasta curioasa experienta. Ceea ce se petrecu pe urma e greu de înteles, si chiar mai greu de explicat: Crezu ca a cazut într-un fel de extaz adînc dar constient în care atinsese adedvaratele izvoare, însasi esenta fiintei sale. Intelese atunci ca trupul este un obiect exterior Eului, ca Eul ramînea neschimbat în moarte. Adevaratul Eu îi aparui înzestrat cu o realitate absoluta, dar atît de adînc îngropata în firea omeneasca încît si el, ca si ceilalti oameni, nu o cunoscutese pîna în acea clipa .

Cînd RAMANA își reveni din acea stare iluminatorie era cu desavîrsire schimbat. Pierduse orice interes pentru studiile lui, pentru sport, pentru colegi, pentruca întreaga lui capacitate de atentie era acum îndreptata asupra acestei sublime notiuni a Eului Suprem, care îl cuprinsese cu atîta forta ca îi dadea o

putere sufleteasca care niciodata n-avea sa-l mai paraseasca. Pe cît era înainte gata sa raspunda cu nervozitate camarazilor lui cînd îl necajeau, pe atît acum nu mai putea fi decît blîndete si rabdare. Nedreptatea nu îl mai atingea si o perfecta umilinta se desprindea din toate gesturile lui. Renunta la toate vechile lui obiceiuri, cautînd singuratatea ca sa poata medita si sa se poata lasa dus de curentul interior în care se adîncea .

Astfel de schimbari ale caracterului nu se pot ivi neobservate. Intr-o zi, fratele lui mai mare, intrînd în camera lui RAMANA, îl gasi cu ochii închisi, adîncit într-o profunda meditatie. Cartile de scoala erau trîntite pe jos, ca si cum ar fi fost respinse cu dezgust. Fratele îl certa amarnic .

- Ce vrei sa faci? Daca ai de gînd sa devii yoghin, de ce mai înveti în vederea unei cariere obisnuite ?

Tînarul RAMANA simti puterea acestor argumente si hotarî sa primeasca total starea cea noua. Tatal sau murise, dar stia ca poate sa se bizuie pe sprijinul unui unchi si pe al fratelui mai mare, care vor avea grija de mama lui. Hotarît lucru, nu mai avea ce cauta acasa. In clipa aceasta numele îi rasari în minte, numele care îl fascinasese atîtia ani de-a rîndul, care îl urmarise cu atîta putere. ARUNACHALA ! Acolo trebuia sa mearga. Simtea, fara sa poata explica însa de ce. Astfel se supuse unei chemariporuncitoare nepremeditata. "Eram literalmente ca sub efectul unei vraji" spune MAHARISHI .

Tînarul baiat parasi totul, prieteni, studii si rude si pleca spre ARUNACHALA îndemnat de destin. Lasa în urma lui o scrisoare în limba tamila: "Plec în cautarea Tatalui meu pentru a asculta de porunca Lui. Ceeace am întreprins acum e curat; nimeni deci sa nu se framînte. N-are rost sa cheltuiti bani ca sa ma cautati" .

Pleca deci, necunoscînd deloc lumea, cu trei rupii în buzunar, dar calauzit pe calea lui de aceea putere divina care îl chemase. Cînd sosi la templu era lipsit de toate si absolut necunoscut. Dar flacara renuntarii stralucea în sufletul lui si îl înviora. Atît de mare îi era dispretul fata de bunurile lumesti, încît, intrînd în templu, azvîrli hainele de pe el si se prosterna gol. Un preot sosi si îl certa zadarnic. Altii venira pentru a-i face observatii si reusira sa-l convinga pe tînarul baiat sa-si îmbrace haina. Din clipa aceea niciodata nu a mai avut alta îmbracaminte .

Timp de sase luni statu aici, mutîndu-se doar dintr-un loc în altul înlauntrul templului. O data pe zi, un preot, uimit de fervoarea timpurie a copilului, îi aducea putin orez. Isi petrecea zilele adîncit într-un extaz atît de profund, încît uita cu desavîrsire de lumea de afara. Se întîmpla ca pungasii sa arunce în el cu noroi si apoi sa fuga batjocorindu-l, dar RAMANA numai dupa cîteva ceasuri observa ce se petrecuse si nu simtea nici un fel de suparare .

Dar forfota pelerinilor în templu nu era potrivita cu singuratatea pe careo cauta: asa ca parasi templul ca sa se retraga într-un mic sanctuar care se afla pe cîmp, nu departe de oras. Aici statu un an si jumătate si se multumi cu mîncarea pe care trecatorii piosi o depuneau în fata lui. Nu vorbea cu nimeni; de fapt nu pronunta nici un cuvînt timp de trei ani, nu pentru ca facuse vreun juramînt, ci pentru ca vocea lui launtrica îi porunceasa sa-si pastreze toate puterile pentru a se concentra asupra vietii spirituale launtrice. Cînd atinse tinta pe care si-o propusese începu din nou sa vorbeasca, de altfel nu cu mult mai mult decît atunci cînd tacea .

Isi pastra identitatea bine ascunsa, dar, printr-o serie de coincidente, mama lui reusi sa afle unde se gaseste: aceasta doi ani dupa plecarea lui de acasa... Veni imediat cu fiul cel mare si cauta prin lacrimile ei sa-l faca sa se întoarca acasa. Dar totul fu în zadar. Dupa lacrimi ea trecu la învinuiri: atunci el lua o bucata de hîrtie si scrise ca o putere superioara îndreapta pasii omului si ca nici

macar mama lui nu îl poate îndepărta de la calea aceasta. Atunci mama se recunoscuse învinsă. Rasunetul acestei povesti se răspîndi, vizitatori din ce în ce mai numeroși începuseră să-l vadă, ceea ce îl hotărî să schimbe din nou locul unde stătea, iar de data aceasta urcă pe dealul Sfîntului Semn, unde a trăit cîțiva ani într-o peșteră naturală. Pe acest munte se găsesc multe peșteri de felul acesta și toate adapostesc yoghini sau pustnici, dar grota lui RAMANA era deosebită pentru că în ea trăise un yoghin vestit care era chiar înmormîntat acolo. Arderea pe rug este lucru curent în India, dar se face o excepție la acest obicei pentru yoghinii care au faima de-a fi atins mari înalțimi spirituale, deoarece se crede că în acest caz curentul vital continuă să stea în corp timp de mii de ani și îl facea fie indestructibil. Corpul e atunci spălat, uns și așezat cu picioarele încrucișate, ca în timpul meditației. Intrarea mormîntului se zidește. De cele mai multe ori mausoleul devine loc de pelerinaj. Apoi mai exista și un alt motiv pentru care marii yoghini sînt înmormîntați și nu arși: credința spune că ei nu mai au nevoie să fie purificați prin foc, deoarece au fost îndeajuns de curățiți prin felul lor de viață.

E interesant de observat că întotdeauna peșterile au fost locul preferat de yoghini sau pustnici. În antichitate, de multe ori erau consacrate unui zeu: ZOROASTRU, profetul pars își îndeplinea meditațiile într-o peșteră și tot așa și-a primit MAHOMED revelațiile. yoghinii indieni mai au și alte motive pentru a prefera oricărei alte locuințe. Acolo sînt feriti de furtuni, de vînturi și de rapidele schimbări de temperatură care au loc seara și dimineața. Aerul rarefiat reduce și toate necesitățile corporale.

Poate că și frumusețea fără pereche a locului l-a fermecat pe RAMANA. De pe un podis învecinat se desfășoară o vedere splendidă asupra orașului și a templului urias. La marginea cîmpiei, linia dealurilor se estompează blînd, închizînd orizontul.

RAMANA rămase cîțiva ani în această peșteră, adîncit în meditație și extaz. Nu era un yoghin obișnuit: pentru că nu urmărea învățăturile nici unui Maestru, nu practica exerciții obișnuite. Urmărea o cale individuală, calea care duce la cunoașterea Eului Suprem, Sinelui, călăuzit de chemarea interioară a unui Maestru Divin.

În anul 1905 izbucni ciuma în localitate, adusă desigur de pelerini. Facu asemenea ravagii, încît aproape toți locuitorii parasiseră orașul căutînd scăpare în cîmpie. Tigrii și leoparzii circulau în plină libertate pe strazile orașului parasiți. Aceste animale, ca să coboare în oraș, treceau prin fața peșterii lui RAMANA care fu sfătuit să parasească locul: el refuza și rămase tot atît de linistit și nepăsător ca de obicei.

În timpul acela tînarul sihastru trebui să se obișnuiască cu prezența unui discipol care se legase în mod spontan de el și avea grija de tot ce îi trebuia. Acest om a murit, dar a transmis celorlalți discipoli următoarea legendă: în fiecare noapte, un tigru de mari dimensiuni intra în peșteră, lîngea mîinile lui RAMANA, care îi răspundea mîngîindu-l. Tigru stătea toată noaptea culcat la picioarele lui și nu pleca decît în zori. Este o credință înradăcinată în India că yoghinii sau fahirii, cînd au atins o treaptă înaltă de perfecțiune, pot trăi în junglă fără să se teamă de tigri, lei, reptile sau celelalte salbaticiuni care cutreiera prin ea. Se mai spune și alta poveste despre RAMANA: într-o zi, în timp ce

era așezat în fața locuinței lui, o cobra își arată colții, fără ca RAMANA să se miste. Omul și reptila rămăseră astfel față în față, ochi în ochi, cîteva minute. Apoi reptila se retrase, fără să-i fi făcut nici cel mai mic rău.

Austeritățile tînarului ascet se sfîrșiră de îndată ce el considera că sînt suficiente: simțind că puseseră stăpînire pe anumite forte din adîncul lui.

singuratarea nu mai era trebuincioasa; continua totusi sa stea în pestera pîna cînd, într-o zi, primi vizita unui ilustru pandit numit GANAPATI SHASTRI, vizita care a fost începutul a ceea ce se poate numi viața publică a lui RAMANA MAHARISHI. Acest profesor venise sa locuiasca în apropierea templului ca sa se îndeletniceasca cu studiul meditatiei. Auzi vorbindu-se despre tînarul yoghin si curiozitatea îl împinse sa mearga sa-l vada. Il gasi pe RAMANA contemplînd soarele. Era un exercitiu pe care tînarul pustnic îl facea adesea. Un european nu își poate da seama ce înseamna intensitatea soarelui sub cerul Indiei .

Profesorul studiase timp de 12 ani doctrina întelepciunii indiene si se supuse la tot felul de discipline ca sa poata atinge un oarecare grad de perfectiune, dar era mereu cuprins de îndoieli si nedumeriri. Ceru sfatul

lui RAMANA în aceasta privinta si ramase uimit de întelepciunea raspunsului primit. Pusese cîteva întrebări în legatura cu anumite probleme filozofice si religioase care îl preocupau si foarte curînd viața lui fu descatusata de neîncrederea care îl framînta. Acest om a fost atît de impresionat, încît s-a prosternat în fata tînarului sihastru, implorîndu-l sa-l primeasca discipol. Profesorul SHASTRI, care el însusi avea un grup de discipoli în orasul VELLORE, le vorbi acestora despre descoperirea unui mare întelept, a unui MAHARISHI, a unui om a carui desavîrsire spirituala depasea tot ce putea fi închipuit. Din vremea aceea, numele de MAHARISHI începu sa fie dat tînarului RAMANA în clasele cultivate, în timp ce poporul continua sa-l adore ca pe o fiinta inspirata de Zei, cu toate ca MAHARISHI a respins din toate puterile acest fel de manifestari fata de el. Dar între ei, credinciosii lui si oamenii din împrejurimi spuneau ca el este un zeu .

Un mic grup de discipoli se forma în jurul lui; ei au cladit pe deal o casuta; se hotarîra sa traiasca acolo. Mama lui, care revenise de mai multe ori sa-l vada, îi recunoscuse vocatia si cînd moartea îl lua pe fiul cel mare, ea îi ceru lui MAHARISHI sa o lase sa traiasca inga el, iar el primi. Ea trai timp de sase ani acolo si la sfîrsit devenise unul dintre discipolii cei mai convinsi ai lui MAHARISHI. În schimbul ospitalitatii, ea era cea care avea grija de gospodarie. Cînd batrîna doamna muri, cenusă ei a fost înmormîntata la poalele dealului într-o capela, unde lampi ard faraîncetare în memoria femeii care daduse lumii unul dintre cei mai mari întelepți ai ei. Buchete de iasomie si de alte flori sînt mereu depuse în dar de credinciosi .

Cu timpul, reputatia lui MAHARISHI se raspîndi în toata tara; pelerini care veneau sa viziteze templul urcau si pe deal sa contemple chipul înteleptului înainte de a pleca înapoi. Abia atunci MAHARISHI consimti sa locuiasca în holul cel mare care fusese cladit pentru el si discipolii lui. MAHARISHI primea daruri în hrana, dar niciodata altceva. Tot ceea ce posedaera datorat afectuoasei insistente a credinciosilor lui. În timpul primilor ani de pustnicie nu se sfia sa coboare cîteodata cu strachina în mînapentru a cersi putina mîncare. Unei femei batrîne i se facu atunci mila de el si îi aduse dupa aceea regulat mîncare. Credinta care îl gonise din confortabila casa parinteasca a fost rasplatita de o providenta binevoitoare. Dar, de obicei, respingea orice dar care i se facea, de orice natura .

Cînd o banda de raufacatori au intrat în încaperea unde se afla singur RAMANA, hotii nu gasira decît cîtiva banuti pe care îi pastra discipolul care se ocupa cu gospodaria. Hotii, înfuriati de putinul cîstig, îl lovira pe MAHARISHI cu ciomagul, dar înteleptul nu numai ca rabda linistit loviturile, dar le oferi si mîncare, fara a fi în stare sa resimta ura, ci dimpotriva, fiind plin de mila pentru ratacirea lor. Li lasa sa plece linistiti .

Si-a abandonat corpul fizic, pentru a intra în stare de MAHA SAMADHI în anul 1950, la vîrsta de 71 de ani. Dar el va ramîne de-a pururi în noi .

CINE SINT EU ? (NAN - YAR ?)

Toate fiintele vii doresc sa fie fericite, sa traiasca fara sa sufere. La fiecare fiinta se poate constata o suprema iubire de sine, si numai fericirea este cauza acestei iubiri. Pentru a dobîndi aceasta fericire absoluta care este natura proprie oricarei creaturi si care este experimentata în starea de somn profund fara vise, cînd mintea obisnuita dispare, trebuie sa ne cunoastem Sinele-Esenta. Pentru a obtine aceasta, caleacunoasterii,cautarea interioara de forma "Cine sînt eu?" este principalul mijloc .

1. Cine sînt eu ?

Nu sînt corpul fizic, care este alcatuit din cele sapte umori (DHATUS) .

Nu sînt cele cinci organe de simt (JNANENDRIYAS) - aspectele mentale ale organelor fizice: urechi, piele, ochi, limba si nas - care îsi au fiecare obiectele lor specifice - esentele subtile, (TANMATRAS): sunet, atingere, culoare (forma), gust si miros, respectiv: nu sînt cele cinciorgane de actiune (KARMENDRIYAS) - corespondentul subtil, launtric al organelor fizice:coardele vocale, mîini, picioare, sex si anus, care îndeplinesc functiile specifice de vorbire, apucare, locomotie, procreatie-creare a placerii erotice si excretie .

Nu sînt cele cinci sufluri vitale: PRANA, APANA, SAMANA, UDANA, VYANA, care realizeaza functiile specifice de inspiratie (asimilare), excretie, digestie, vorbire si circulatie a sîngelui si a fluidelor vitale .

Nu sînt nici chiar mintea care gîndeste; si de asemenea, nici necunoasterea care este înzestrata numai cu impresiile reziduale ale obiectelor si în care nu exista nici obiecte si nici functii .

2. Daca nu sînt nimic din toate acestea, atunci cine sînt eu ?

Dupa negarea si transcenderea tuturor lucrurilor mentionate mai înainte, ca nefiind eu-însumi (NETI, NETI), numai acea Constiinta care ramîne singura, aceasta sînt eu .

3. Care este natura Constiintei Supreme ?

Natura Constiintei Supreme este pura existenta - pura constiinta - pura beatitudine (SAT-CHIT-ANANDA)

4. Cînd va fi obtinuta Realizarea Sinelui-Esenta (ATMAN) ?

Cînd lumea vizibila va fi transcensa, atunci va fi realizat Sinele- -Esenta, care este vazatorul, constiinta martor .

5. Nu poate avea loc revelarea Sinelui (ATMAN) chiar daca lumea vizibila nu este transcensa, fiind considerata în continuare drept reala ?

Nu, nu se poate .

6. De ce ?

Vazatorul si obiectul vazut sînt precum frînghia si sarpele, atunci cînd în întuneric confundam înspaimîntati frînghia cu un sarpe veninos. Intocmai cum cunoasterea frîngheiei, care este substratul real al experientei, nu survine pîna cînd falsa cunoastere a sarpelui iluzoriu dispare, tot astfel Realizarea Sinelui, care este substratul esential al fiintei, nu se va produce pîna cînd nu este îndepartata convingerea ca lumea vizibila este reala .

7. Cînd va fi transcensa lumea (care reprezinta de fapt obiectul vazut)?

Atunci cînd mintea, care este cauza tuturor perceptiilor si actiunilor, devine linistita si imobila, lumea este transcensa .

8. Care este natura mintii ?

Ceea ce este numit "minte" este o uimitoare putere ce rezida în Sinele Suprem. Acesta provoacă apariția oricărui gând. Fără gânduri, nu există minte. Astfel, gândul este natura mintii. Fără gânduri nu există nici o entitate independentă numită "lume". În starea de somn profund fără vise nu există gânduri și nu există nici lumea exterioară pentru subiect. În starea de veghe și în starea de vis există gânduri și de asemenea există și o lume exterioară. Exact așa cum paianjenul își întinde pânza, scoțînd-o din el însuși și si-o retrage apoi în el însuși, tot așa și mintea proiectează lumea în afara sa și o resoarbe apoi din nou în ea însăși. Când mintea iese din interiorul Sinelui, se naște lumea exterioară. Prin urmare, când lumea exterioară ne apare ca fiind reală, Sinele Suprem nu mai este văzut. Iar când Sinele strălucește în conștiința noastră, lumea exterioară dispăre. Când cineva își pune cu perseverență întrebări despre natura mintii, mintea ca un reziduu, va sfîrși prin a părăsi Sinele.

Ceea ce noi numim Sine este de fapt ATMAN. Mintea există întotdeauna depinzînd de ceva grosier; ea nu poate exista singură. Mintea formează și este ceea ce numim corpul subtil sau sufletul (JIVA).

9. În ce fel trebuie să ne punem întrebări pentru a înțelege natura mintii ?

Ceea ce apare în acest corp ca fiind "eul" (egoul) este mintea. Dacă cineva se întreabă unde apare prima dată în corp ideea de "Eu" va descoperi că ea apare în Inimă. Acesta este locul de origine a mintii. Chiar și dacă cineva gîndește constant "Eu", "Eu", va fi condus către acel loc. Din toate gîndurile care apar în minte, gîndul "Eului" este primul. Doar după apariția acestuia, apar celelalte lucruri. Numai după apariția primului pronume personal, cel de al doilea și al treilea pronume personal

pot să apară. Fără primul pronume personal nu pot exista al doilea și al treilea.

10. Cum va putea deveni mintea liniștită ?

Prin întrebarea "Cine sînt eu?", gîndul "Cine sînt eu?" va distruge celelalte gînduri și precum batul folosit pentru a aprinde un rug de foc, el însuși în final va fi distrus. Atunci va înflori Realizarea de Sine.

11. Ce rost are păstrarea în permanentă în minte a gîndului "Cine sînt eu" ?

Cînd alte gînduri apar, ele nu trebuie urmate ci trebuie să ne întrebăm "Cui îi apar aceste gînduri?". Nu are importanță cîte gînduri apar. De fiecare dată cînd un gînd apare trebuie să ne întrebăm cu seriozitate "Cui i-a apărut acest gînd?". Răspunsul care va veni va fi "Mie". Apoi dacă se pune întrebarea "Cine sînt eu?", mintea se va întoarce la sursă sa, iar gîndul care a apărut se va liniști. Printr-o practică repetată realizată în această manieră, mintea își va dezvolta capacitatea de a rămîne permanent cufundată în propria sa sursă. Cînd mintea, care este de natură subtilă se exteriorizează prin intermediul creierului și a organelor de simț apar numele groșiere și formele. Cînd ea rămîne în Inimă, numele și formele dispar. A nu lăsa mintea să se exteriorizeze și a o păstra interiorizată în Inimă, este ceea ce se numește interiorizare (ANTAR- MUKHA). A lăsa mintea să meargă în afara Inimii este cunoscut ca fiind exteriorizare (BAHIR-MUKTA). Astfel, cînd mintea stă în Inimă, "eul" (egoul) care este sursa tuturor gîndurilor va fi eliminat și Sinele care există de-a pururi va străluci. Orice ar face un asemenea om, el nu va fi impulsivat de ideea egotică de "Eu". Dacă cineva acționează în acest fel, toate îi vor apărea ca fiind de natură lui JIVA.

12. Mai există oare și alte metode pentru a liniști mintea ?

Alte metode decît acest fel de a ne întreba nu reprezintă metode adecvate. Dacă prin intermediul altor metode se va încerca un control al mintii,

mintea ne va parea ca este controlata, dar va continua sa existe si mai departe. Prin controlul respiratiei, de asemenea, mintea va deveni linistita. Dar ea va fi linistita doar atita timp cît respiratia ramîne controlata. Cînd respiratia va fi reluata, mintea de asemenea va reîncepe sa se miste si va hoinari, împinsa fiind de impresiile reziduale care se afla în ea .

Sursa este aceeași atît pentru minte cît si pentru respiratie. Într-adevar, gîndul este natura reala a mintii. Gîndul de "eu" este primul gînd din minte si cu el apare egoul. Acolo de unde egoul își trage originea, respiratia de asemenea își trage originea. Deci cînd mintea devine linistita, respiratia este controlata, mintea devine linistita. Dar în starea de somn profund fara vise, desi mintea devine linistita, respiratia nu se opreste. Aceasta se întîmpla datorita vointei lui Dumnezeu, pentru a putea fi pastrat corpul fizic si pentru ca ceilalti oameni sa nu traiasca cu impresia ca fiinta a murit. În starea de veghe si în SAMADHI atunci cînd mintea devine linistita, respiratia este controlata. Respiratia este forma grosiera a mintii. Pîna în momentul mortii, mintea pastreaza respiratia în corp; cînd corpul moare, mintea își ia si respiratia odata cu plecarea ei. Deci exercitiul de control al respiratiei este doar un sprijin pentru a face mintea sa devina linistita (MANONIGRAMA); acest exercitiu nu va distruge mintea (MANONASA). Intocmai precum practica controlului respiratiei, meditatie facuta pe formele lui Dumnezeu, repetarea de MANTRE, postul alimentar, etc. nu sînt decît ajutoare pentru a face mintea linistita. Prin intermediul meditatiei asupra formelor lui Dumnezeu si prin repetarea de MANTRE, mintea devine focalizata. De obicei, mintea hoinareste în permanenta. Tot astfel precum atunci cînd unui elefant îi este data o frînghie pe care sa o apuce cu trompa el va începe sa mearga dupa noi tinîndu-se de frînghie si de nimic altceva, tot astfel, cînd mintea este ocupata cu un nume sau cu o forma ea se va "apuca" doar de aceasta. Cînd mintea se diversifica sub forma nenumaratelor gînduri, fiecare gînd devine lipsit de forta; cînd însa gîndurile se dizolva, mintea devine focalizata si puternica. Pentru o asemenea minte, cautarea Sinelui prin intermediul întrebării "Cine sînt eu?" devine usoara. Dintre toate regulile restrictive ce ajuta la linistirea mintii, cea în legatura cu consumarea în exclusivitate a hranei SATTVAICE în cantitati moderate este cea mai importanta. Respectînd aceasta regula, calitatea SATTVAICA a mintii va creste si acest lucru va fi foarte util în cautarea Sinelui prin intermediul întrebării "Cine sînt eu?" .

13. Impresiile reziduale (gîndurile) despre obiecte apar fara sfîrsit, precum valurile unui ocean. Cînd vor fi eliminate toate aceste gînduri ?

Pe masura ce meditatie asupra Sinelui ajunge la nivele din ce în ce mai înalte, gîndurile vor fi treptat distruse .

14. Este posibil ca aceste impresii reziduale ale obiectelor, care provin chiar din alte existente, dintr-un timp fara început, asa cum este timpul însusi, sa fie dizolvate astfel încît fiinta sa ramîna cufundata în puritatea Sinelui ?

Fara a-ti mai pune problema daca "Este posibil sau nu?" trebuie sa te pastrezi cu perseverenta într-o stare de meditatie asupra Sinelui. Chiar daca cineva este un mare pacatos, el nu va trebui sa se îngrijoreze plîngîndu-se "Vai, sînt un pacatos, cum as putea atinge eu eliberarea?"; el va trebui sa renunte complet la gîndul "Sînt un pacatos" si sa se daruiasca cu fervoare în meditatie asupra Sinelui. Cu siguranta, astfel va reusi sa atinga Realizarea Ultima. Nu exista doua minti - una buna si una rea. Impresiile reziduale sînt de doua feluri - pozitive si negative. Cînd mintea este sub influenta impresiilor pozitive este numita buna, iar cînd este sub influenta impresiilor negative este considerata rea .

Nu va trebui sa-i permitem mintii sa se îndrepte catre obiectele lumesti si catre lucrurile care îi preocupa pe oamenii ignoranti. Oricît de rau ar fi omul

delînga tine, nu trebuie sa îndrepti ura asupra lui. Atractia posesiva si ura vor trebui amîndoua evitate. Tot ceea ce o fiinta da celorlalti, ea da Sinelui sau Suprem. Daca acest adevar este înteles, cine va mai putea sa nu daruiasca totul celorlalti? Cînd Sinele se dezvaluie, totul se dezvaluie; cînd mintea devine linistita totul devine linistit. Pe masura ce ne purtam cu mai multa umilinta, vom putea genera din ce înce mai mult bine. Daca mintea devine tacuta putem trai fericiți oriunde .

15. Cît timp va trebui practicata introspectia, calea de evolutie spirituala prin întrebarea "Cine sînt eu?"

Atît timp cît în minte se mai pastreaza impresii ale obiectelor exterioare sau interioare, întrebarea "Cine sînt eu?" este necesara. Pe masura ce gîndurile rasar, ele vor fi distruse imediat, chiar în locullor de origine, prin intermediul acestei întrebări. Daca ne pastram în contemplarea Sinelui neîntreput pîna ce Sinele a fost recunoscut, doar atunci putem renunta la aceasta întrebare. Atîta timp cît mai exista dusmani în interiorul fortaretei, ei vor continua sa atace fortareata, dar daca ei sînt distrusi imediat ce apar, fortareata va fi în totalitate sub stapînirea noastra .

16. Care este natura Sinelui ?

Ceea ce exista cu adevarat este doar Sinele. Lumea si sufletul individual apar în acest Sine (precum sideful în scoica ce va nasteo perla); lumea si sufletul individual apar si dispar în acelasi timp .

Sinele este acolo unde în mod absolut nu exista nici un gînd despre "Eu". Acesta (Sinele) este numit "Tacere". Sinele însusi este lumea, Sinele însusi este "Eul", Sinele însusi este Dumnezeu; totul este SHIVA, totul este Sine .

17. Nu este totul lucrarea lui Dumnezeu ?

Fara dorinta sau efort, Soarele rasare; si numai în prezenta acestuia, pietrele pretioase stralucesc, lotusul înfloreste si apa se evapora; oamenii își realizeaza diferitele lor activitati si apoi se odihnesc. Precum pilitura de fier se misca si se ordoneaza înprezenta magnetului, doar în virtutea prezentei lui Dumnezeu, sufletele guvernate de cele trei functii cosmice sau de încincita activitate divina își realizeaza actiunile si apoi se odihnesc, în concordanta cu KARMA proprie. Dumnezeu nu impune; nici o KARMA nu îl poate atinge. Este la fel cum actiunile lumesti nu afecteaza Soarele sau precum activitatea celorlalte patru elemente (pamînt, apa, foc, aer) nu afecteaza eterul atotpastrator .

18. Dintre toti cei care se daruiesc prin devotiune lui Dumnezeu cine este cel mai de admirat ?

Cel care este daruit Sinelui care cu adevarat este Dumnezeu, este cel mai devotat lui Dumnezeu. A te darui lui Dumnezeu înseamna a ramîne mereu cufundat în Sine fara a lasa sa apara nici un alt gînd în afarade gîndul fata de Sine. Oricîte probleme i-am lasa lui Dumnezeu, El le suporta pe toate. Din moment ce puterea Suprema a lui Dumnezeu face toate lucrurile sase miste, de ce oare noi, fara a ne supune Lui, ne preocupam în mod constant de gînduri de genul "ce ar trebui facut si cum si ce nu ar trebui

sa facem si cum sa nu facem?". Stim ca un tren cara toate bagajele, asa ca, dupa ce ne-am suit în el, de ce ar mai fi necesar în continuare sane caram pe cap cu efort micul nostru bagaj, în loc sa îl punem jos în tren si sa ne simtim astfel usurati ?

19. Ce este nonatasamentul ?

A distruge gîndul în momentul în care acesta apare, fara ezitare, fara a mai lasa vreun reziduu, chiar în locul în care gîndul își are originea, aceasta înseamna nonatasament. La fel cum un cautator de perle își agata de brîu greutate si se scufunda pîna pe fundul marii si de acolo aduna perle, tot astfel

fiecare dintre noi trebuie sa fie înzestrat cu nobila calitate a nonatasamentului pentru a se cufunda astfel în interiorul sau de unde sa obtina Perla Sinelui .

20. Este posibil pentru GURU sa realizeze prin propria sa vointa eliberarea unui discipol ?

GURU nu va face decât sa arate calea catre eliberare; el nu va aduce prin el însusi un suflet la starea de eliberare .

Intr-adevar, Dumnezeu si GURU nu sînt diferiti. La fel cum prada cazuta în ghearele tigrlui nu are nici o scapare, tot astfel cei care intra în sfera privirii plina de gratie a unui GURU vor fi eliberati cu ajutorul GURU-ului si nu se vor mai rataci; totusi fiecare va trebui sa-si urmeze prin propriul sau efort calea revelata de Dumnezeu sau GURU si sa atinga eliberarea. Nimeni nu se poate autocunoaste decât prin proprii sai ochi ai cunoasterii si nu cu ai altora. Cel care este RAMA solicita oare ajutorul unei oglinzi pentru a sti ca el este RAMA ?

21. Este necesar pentru cel care cauta eliberarea sa cerceteze natura categoriilor fundamentale ale manifestarii (TATTVE) ?

La fel precum cel care vrea sa arunce gunoiul nu are nevoie sa îl analizeze si sa vada cum este, tot astfel cel care vrea sa cunoasca Sinele nu are nevoie sa tina cont de numarul de TATTVE sau sa le cerceteze caracteristicile; tot ceea ce trebuie sa faca este sa elimine împreuna toate TATTVA-ele care îi ascund Sinele. Lumea trebuie sa fie considerata iluzorie precum un vis .

22. Exista vreo diferenta între starea de veghe si starea de vis ?

Starea de veghe dureaza mai mult timp, iar visul este mai scurt; în afara de aceasta diferenta nu mai exista o alta. La fel cum starea de veghe pare a fi reala cînd sîntem treji, tot astfel se întîmpla sa ni se para într-un vis atunci cînd visam. In vis mintrea ia un alt corp. Atît în starea de veghe cît si în cea de somn gîndurile, numele si formele apar simultan .

23. Pentru cei care cauta eliberarea este util sa citeasca carti ?

Toate textele sacre afirma ca pentru a atinge eliberarea trebuie ca mintea sa devina linistita; deci concluzia acestor învataturi este ca mintea va trebui facuta sa devina linistita; odata ce acest lucru a fost înteles nu mai este nevoie sa citim la nesfîrsit. Pentru a linisti mintea nu trebuie decât sa cautam în interiorul nostru ceea ce este Sinele; cum ar putea fi facuta aceasta cautare citind carti? Trebuie sa ne cunoastem propriul Sine cu propriul ochi al întelepciunii. Sinele este în interiorul celor cinci învelisuri -

corpul fizic (ANNAMAYAKOSHA);
corpul eteric (PRANAMAYAKOSHA);
corpul astral (MANOMAYAKOSHA);
corpul mental (VIJNANAMAYAKOSHA) si
corpul cauzal (ANANDAMAYAKOSHA),

în timp ce cartile sînt înafara lor. Deoarece Sinele trebuie cautat prin eliminarea celor cinciînvelisuri (corpuri), este inutil sa-l cautam în carti. Vine un timp cînd fiecare trebuie sa uite tot ceea ce a învatat .

24. Ce este fericirea ?

Fericirea este însasi natura Sinelui; fericirea si Sinele nu sînt diferite. Nu exista fericire în obiectele lumii. Datorita ignorantei noastre ne imaginam ca primim fericire de la obiectele exterioare. Cînd mintea se îndreapta spre exterior noi nu experimentam decât suferinta. Intr-adevar, cînd dorintele ei sînt împlinite, ea se întoarce în propriul ei loc si se bucura de fericirea ca este Sinele. Tot astfel, în starile de somn, SAMADHI si lesin (pierderea cunostiintei) si cînd obiectul dorit este obtinut sau obiectul neplacut este eliminat, mintea devine orientata catre interior si se bucura de pura fericire a Sinelui. Astfel, mintea se misca fara

odihna plecînd de la Sine si întorcîndu-se catre acesta în mod repetat. Sub copac, la umbra este placut, dar sub cerul liber caldura este insuportabila. O persoana care a calatorit prin arsita soarelui simte bucuria racorii cînd ajunge la umbra. Cel care continua sa mearga de la umbra la Soare si apoi la umbra si iar la Soare este un ignorant. Un înțelept sta în permanenta la umbra. In mod similar, mintea celui care cunoaste adevarul ultim nu îl paraseste pe BRAHMAN (Supremul Absolut Divin). Mintea unui om ignorant din contra se îndreapta catre lume, sufera

si apoi pentru o scurta perioada se întoarce catre BRAHMAN pentru a experimenta fericirea. De fapt ceea ce este considerata a fi lumea, nu este decît gînd. Cînd lumea dispare, adica atunci cînd nu exista gînduri, mintea traieste fericirea; cînd lumea apare mintea se îndreapta catre suferinta .

25. Ce este înțelegerea (viziunea, patrunderea) înțelepciunii (JNANA-DRISTI) ?

A ramîne linistit este ceea ce este numit JNANA-DRISTI. A ramîne linistit înseamna a-ti stabili ferm mintea în Sine. Telepatia, cunoasterea întîmplarilor din trecut, prezent si viitor si clarvederea nu constituie JNANA-DRISTI .

26. Care este relatia dintre starea fara dorinte si înțelepciune ?

Starea fara dorinte este înțelepciune. Cele doua nu sînt diferite, sînt unul si acelasi lucru. Starea fara dorinte înseamna a stapîni mintea, împiedicînd-o sa se orienteze catre obiecte. Înțelepciunea înseamna aparitia a ceea ce nu este obiect. Cu alte cuvinte, a nu cauta nimic altceva decît Sinele înseamna detasare sau stare fara dorinte; înțelepciunea înseamna a nu parasi Sinele .

27. Care este diferenta dintre metoda autoanalizei (prin întrebarea "Cine sînt eu?") si meditatie ?

Metoda autoanalizei (prin întrebarea "Cine sînt eu?") consta în a-ti retrage mintea în Sine. Meditatiea consta a trai faptul ca Sinele este BRAHMAN, pura existenta, pura constiinta, pura beatitudine .

28. Ce este eliberarea ?

A realiza o cautare profunda asupra naturii Sinelui care este ascuns de ignoranta si a-i înțelege adevarata sa natura înseamna a atinge eliberarea .

CUNOASTEREA SINELUI (SAD VIDYA)

INVOCATIE

1) Daca Realitatea Ultima nu ar fi în noi, s-ar putea ajunge la cunoasterea fiintei Divine? Eliberata de orice gînd, Realitatea Ultima salasluieste în Inima, fiind sursa tuturor gîndurilor. O numim decinima. Cum am putea s-O contemplam ? A ramîne mereu în Inima înseamna a o contempla .

2) Cei care manifesta o teama intensa fata de moarte, cauta refugiu la picroarele Divinului care este dincolo de moarte si nastere. Atunci, acesti oameni fiind morti fata de ei însisi (fata de aspectele inferioare ale egoului si fata de orice posesiune), cum ar putea sa mai fie afectati de gîndul mortii ? Ei sînt nemuritori, caci Sinele este etern .

1. Din perceptia reala a lumii decurge acceptarea unui principiu primordial unic, cu puteri nelimitate. Imagini avînd nume si forme, spectatorul si ecranul pe care acesta priveste imaginile, cît si lumina gratie careia el vede, toate acestea sînt doar El însusi - Principiul Unic.

2. Toate religiile postuleaza trei principii de baza: lumea, individul si Dumnezeu. In toate acestea trei, doar Realitatea Suprema Unica se manifesta.

Poti spune: "Acestea trei sînt în mod real trei principii distincte" doar atîta timp cît egoul subzista. Dar, transcenzînd egoul limitat iluzoriu si traînd starea iluminatorie de înțelegere a naturii noastre reale ultime, în care egoul dispare, realizam starea perfectă în care totul ne apare ca fiind Unicul, Realitatea Suprema .

3. Cît este de folositor pentru noi sa ne întrebam daca lumea este reala sau este doar o simpla aparenta iluzorie, daca lumea este constienta sau nu, daca este bucurie sau durere ?

4. In starea în care abandonam punctul de vedere limitat, ridicîndu-ne deasupra lumii, recunoastem Divinul si abandonam orice notiune de unitate sau dualitate, de Sine sau de ego .

Daca Sinele ar avea forma, în mod corespunzator, lumea si Dumnezeu ar parea, de asemenea ca au forma; daca Sinele ar fi fara forma, cine ar mai putea savada forma lui Dumnezeu si a lumii, si cum? Fara ochi poate fi vazut un obiect? Sinele atotvazator este Ochiul, iar acest Ochi este ochiul infinitului .

5. Corpul este o forma compusa din cinci învelisuri. Deci toate cele cinci învelisuri sînt implicate în notiunea de corp .

Poate exista lumea separata de corp? Fara corp, a putut vedea cineva lumea ?

6. Lumea nu este nimic altceva decît o manifestare obiectiva de conceptii conditionate de cele cinci organe de simt . Deoarece prin intermediul acestor cinci organe de simt un mental unic concepe existenta lumii, lumea nu este nimic altceva decît acest mental. In afara mentalului, ar putea exista lumea ?

7. Desi lumea si cunoasterea sa ramîn, rasar si dispar împreuna, totusi lumea nu poate fi perceputa decît prin intermediul cunoasterii mentalului. Doar perfectiunea în care lumea si cunoasterea se nasc si dispar, care straluceste fara sa raseasca si sa apuna, este Realitatea Ultima .

8. Oricare ar fi numele si forma sub care este adorat Divinul, acestea nu sînt decît mijloace de a-L realiza dincolo de nume si forma. Adevarata Realizare este doar aceea prin care Sinele individual se recunoaste în Divin, atingînd pacea si realizînd identitatea cu El .

9. Dualitatea subiect-obiect si triada observator-observatie-observat nu pot exista decît fiind sustinute de Realitatea Unica. Daca ne întoarcem catre interior în cautarea acestei Realitati Ultime, toate celelalte aspecte dispar. Cei care vad aceasta, sînt cei ce cunosc înțelepciunea . Niciodata ei nu sînt supusi dualitatii .

10. Cunoasterea obisnuita este mereu însoțita de ignoranta, iar ignoranta este însoțita de cunoasterea obisnuita limitata; singura adevarata Cunoastere este cea prin care este cunoscut Sinele. El poate fi realizat cautînd sa înțelegem ceea ce înglobeaza cunoasterea si ignoranta .

11. A cunoaste tot restul fara a-ti cunoaste Sinele esenta individual, deci fara a cunoaste Cunosculatorul însusi, nu este oare o dovada a ignorantei ?

Atunci cînd este cunoscut Sinele, care este substratul cunoasterii obisnuite si al ignorantei, cunoasterea obisnuita si ignoranta dispar .

12. Adevarata Cunoastere este doar aceea în care nu este nici cunoastere obisnuita, nici ignoranta. Ceea ce este cunoscut în mod obisnuit năeste Cunoastere adevarata. Doar Sinele stralucește și nu există nimic altceva de cunoscut decât Sinele. El singur este Cunoasterea. El nu este vid .

13. Sinele, care este Cunoasterea adevarata, este Realitatea Unica; cunoasterea multiplicitatii este o falsa cunoastere. Nici chiar aceasta falsa cunoastere, care este de fapt ignoranta, nu poate exista ea însasi separata de Sine, care este Adevarata Cunoastere. Varietatea ornamentelor din aur este ireala deoarece nici unul dintre ele nu poate exista fara aurul din care toate sînt facute .

14. Dacă vorbim la persoana întîi, se manifesta, de asemenea, și persoana a doua și a treia. Dacă cautăm natura reala a persoanei întîi și o recunoaștem, atunci pierderea notiunii de "eu" antrenează pierderea notiunii de "tu" și "el". starea care rezulta, ce stralucește în Divin, este starea naturala a fiecaruia, este Sinele .

15. Trecutul și viitorul nu pot exista decât în raport cu prezentul. De altfel, atunci cînd ele însele se manifesta, nu sînt altceva decât prezent .

A dori să determini natura trecutului și a viitorului ignorînd prezentul în sine este echivalent cu a vrea să numeri fara a cunoaște numarul unu care exprima începutul .

16. Ce ar deveni fara noi timpul și spatiul? Dacă ne identificăm cu corpul, vom fi supusi timpului și spatiului, dar sîntem noi oare corpul? Noi sîntem Unicul, neschimbat acum, atunci și pentru totdeauna, aici, acolo și pretutindeni. Prin urmare noi sîntem Sinele pur, dincolo de timp și spatiu .

17. Pentru cei care nu au realizat Sinele, ca și pentru cei care L-au realizat, cuvîntul "eu" se refera la corp. Insa pentru cei care nu au realizat Sinele, cuvîntul "eu" se limitează la corp, în timp ce pentru cei care au realizat Sinele, care cuprinde și patrunde și patrunde și corpul, cuvîntul "eu" stralucește precum Sinele nelimitat .

18. Pentru cei care nu au realizat Sinele, ca și pentru cei care L-au realizat, Adevarul este limitat la forma acestei lumi, în timp ce pentru cei care L-au realizat, Adevarul stralucește în perfectiunea fara forma care este însusi substratul lumii. Acestea sînt toate diferentele între ei .

19. Numai cei care nu cunosc sursa ultima a destinului și a liberului arbitru discută, dorind să afle care dintre ele actionează asupra celuilalt. Cei care cunosc Sinele ca sursa unica a destinului și a liberului arbitru, sînt eliberati de acestea doua. Cum ar mai putea ei să se lase prinsi într-o discutie privind aceste probleme ?

20. Cel care îl vede pe Dumnezeu fara a vedea Sinele, nu vede decât o imagine mentala. Cel care vede Sinele, îl vede pe Dumnezeu. Cel care, anihilîndu-si complet simțul egoului, vede Sinele, L-a gasit pe Dumnezeu deoarece Sinele nu există separat de Dumnezeu .

21. Care este semnificatia reala a scrierilor sacre ce afirma ca dacă ai cunoscut Sinele, L-ai cunoscut pe Dumnezeu? Cum poate fi cunoscut propriul

Sine ? L-ai cunoscut pe Dumnezeu? Cum poate fi cunoscut propriul Sine ? Si deoarece sîntem o fiinta unica, daca nu ar putea fi cunoscut Sinele, cum ar putea fi cunoscut Dumnezeu ? De aceea trebuie sa-l devenim ofranda daruita în sacrificiu .

22. Divinul ilumineaza si straluceste în interiorul acestuia. In afara de orientarea spre interior a mentalului si fixarea lui continua asupra Divinului, nu exista alt mijloc de a-L cunoaste pe Dumnezeu cu ajutorul mentalului .

23. Nu corpul este cel care se numeste "Eu". Nimeni nu poate sustine ca în starea de somn profund, "Eu" înceteaza sa mai existe. Acolo de unde acest "Eu" îsi are izvorul, tot restul îsi are izvorul. Cercetati cu luciditate mentala locul din care acest "Eu" izvoraste .

24. Nu corpul fizic este cel care se autodenumește "Eu", si nici Realitatea Suprema a Conștiinței (care fiind absoluta nu se manifesta). Intre cele doua, la limita corpului fizic, ceva izvoraste în calitate de "Eu". Acest ceva este cunoscut sub numele de CHID-JADA-GRANTHI (nodul dintre Conștiinta si materie inerta) fiind numit totodata si suflet, corp subtil, ego, SAMSARA, mental si asa mai departe .

25. El se manifesta fiind asociat unei forme si se mentine atîta timp cît mai exista o forma. Avînd forma, el se hraneste si creste. Dar daca îl cercetam cu atentie, acest fals spirit, care nu are forma proprie, îsi abandoneaza atapînirea sa asupra formei si se dizolva .

26. Daca egoul exista, tot restul exista de asemenea. Daca egoul nu exista, nimic altceva nu exista în experienta empirica. Cu siguranta, egoul este totul în experimentarea lumii. Deci a cauta ceea ce este acest ego reprezinta fundamentul renuntarii la tot .

27. Starea în care sentimentul egoului nu izvoraste este starea reala de existenta. Fara cautarea si atingerea acestei stari de neizvorîre a sentimentului de "eu", cum s-ar putea obtine starea de anihilare a individualitatii, de unde sentimentul de "eu" nu mai poate reveni ? Fara aceasta reali-zare, cum poate fi atinsa adevarata stare a fiintei, în care este realizata identitatea cu Sinele ?

28. Precum un om care se scufunda pentru a cauta o comoara ascunsa în apa, tot astfel trebuie sa ne scufundam în noi însine cu ajutorul unui mental focalizat si lucid, controlîndu-ne suflul si cuvîntul, pentru a gasi locul de origine a sentimentului de "eu" .

29. Singura cautare care conduce la Realizarea Sinelui consta în a înțelege sursa sentimentului de "eu", cu ajutorul unui mental interiorizat si fara a pronunța cuvîntul "eu" .

Meditatia asupra ideii "eu nu sînt acesta", "eu sînt Acela" poate fi un ajutor în cautare, dar nu poate fi cautarea însasi .

30. Daca ne punem mental întrebarea "Cine sînt eu?", eul individual se va narui, confuz, în momentul în care este atinsa Inima spirituala si imediat Realitatea Ultima se manifesta spontan sub aspectul "Eu-Eu". Dar desi ea se reveleaza sub aspectul de "Eu", acesta nu este egoul, ci Fiinta perfecta, Sinele Absolut .

31. Ce ar mai rămîne de realizat pentru cel care, după ce și-a dizolvat egoul, este cufundat în beatitudinea Sinelei? Conștiința sa este în Sine și nimic altceva. Cine ar putea să înțeleagă această stare ?

32. Dacă scrierile sacre afirmă "Acela ești tu", a medita asupra ideii "Eu sînt Acela și nu acesta" nu este decît un semn de slăbiciune mentală, deoarece noi sîntem etern Acela, Sinele. Tot ceea ce avem de făcut este de a căuta Sinele care este ceea ce există cu adevărat, Martorul .

33. Este, de asemenea, la fel de absurd a spune "Eu nu am realizat Sinele" ca și a spune "Eu nu am realizat Sinele". Ar putea exista doi "Sine", din care unul (Sinele) să fie obiectul căutării celuilalt (cel care afirmă "Eu")? Adevărul accesibil experienței spirituale a fiecăruia este că nu există decît un singur Sine .

34. Din cauza iluziei născute din ignoranță, oamenii, în loc să recunoască și să realizeze plenar Sinele, care este întotdeauna și pentru toți Realitatea inerentă dominînd prin propria sa natură în centrul Inimii, caută să afle dacă el există, dacă el are o formă sau nu dacă este dual sau nondual .

35. A căuta și a te stabili în Realitatea Ultima care este Realizarea eternă, este singura Realizare. Toate celelalte realizări (SIDDHIS) sînt asemănătoare cu cele care se derulează în vis. Ar putea ele să apară reale celui care s-a trezit din somn? Ar putea ele să îi însele pe cei care au atins Realitatea ultimă și s-au eliberat de MAYA (iluzia) ?

36. Doar în cazul în care survine ideea "eu sînt corpul", meditația asupra ideii "eu nu sînt acesta, eu sînt Acela" ne poate ajuta să rămînem detașați de corp. De ce trebuie noi să gîndim mereu "eu sînt Acela?". Este necesar pentru un om să întretină ideea "eu sînt un om"? De fapt, nu sîntem noi întotdeauna Acela ?

37. Afirmațiile: "dualitatea în curs de a fi cucerită, nondualitatea în afara Realizării Ultime" sînt la fel de false. Atunci cînd se realizează o cercetare (în dualitate), ca și atunci cînd a fost găsit Sinele, cine altul realizează aceasta, dacă nu "cel de-al zecelea om"?*

**Aceasta face aluzie la o povestire tradițională despre un grup de zece prosti care plecaseră într-o călătorie. La un moment dat ei au trecut un râu și după ce au ajuns pe celălalt mal, au vrut să se convingă că trecuseră toți cu bine. Fiecare a început să numere membrii grupului, dar

fiecare i-a numărat pe ceilalți nouă și a uitat să se numere pe sine însuși. Gîndind că cel de al zecelea om s-a înecat, au început să-l plîngă. Tocmai în acel moment trecea pe acolo un călător care i-a întrebat ce se întîmplase. El și-a dat seama imediat de cauza greselii lor și pentru a-i convinge că nu s-a petrecut nimic rău, i-a pus să treacă prin fata lui și le-a dat, fiecăruia în parte, cîte o lovitură în momentul are treceau, cerîndu-le să numere loviturile .

38. Atîtă timp cît omul acționează atașat, el recoltează de asemenea fructele acțiunilor sale, dar atunci cînd el realizează Sinele căutînd să înțeleagă cine este cel care acționează cu adevărat, simțul său de a fi cel care acționează dispare și tripla KARMA** este terminată. Aceasta este starea de eternă eliberare .

**SANKITA, AGAMI și PRARABDHA. Pentru explicarea acestor trei termeni vezi suplimentul la cele 40 de strofe, sutra 33 .

39. Atîta timp cît omul se considera legat, gîndurile de înlantuire si eliberare persista. Cautînd ceea ce este legat se realizeaza Sinele etern, desavîrsit si liber. Cînd ideea de înlantuire înceteaza, ar mai putea sa subziste ideea de eliberare ?

40. Daca se spune ca eliberarea este de trei feluri, cu forma, sau cu si fara forma, atunci lasati-ma sa va spun ca anularea acestor trei forme de eliberare este singura, adevarata Eliberare .

SUPLIMENT LA CELE 40 DE STROFE (ANUBANDHAM)

"Acela în care toate aceste lumi se odihnesc, Acela din care ele sînt facute, Acela care le proiecteaza, Acela pentru care ele exista, Acela din cauza caruia ele apar în existenta si Acela care este ceea ce ele sîntîn modreal - Acela singur este cel Real, Adevarul. Acela este comoara din Inima .

1. Prezenta în preajma înțeleptilor care au realizat adevarul ne elibereaza de atasamentele simturilor; aceste atasamente, odatadisparute, sîntdistruse la rîndul lor atasamentele mentalului; cei la care atasamentele mentalului sînt de asemenea distruse devin unul cu Acela (Sinele) care este imuabil. Ei ating eliberarea în aceasta viata. Pretuiti tovarasia unor asemenea înțelepti .

2. Aceasta Stare Suprema, obtinuta aici si acum prin prezenta în preajma înțeleptilor si prin meditatie profunda proprie cautarii Sinelui în Inima, nu poate fi obtinuta cu ajutorul unui profesor obisnuit, sau prin cunoasterea scrierilor sfinte nici prin actiuni merituoase sinici prin orice alt mijloc .

3. Daca ne aflam în preajma înțeleptilor si asimilam în mod direct învatatura lor, la ce ne-ar mai putea folosi diferitele discipline individuale? Spuneti-mi ce rost mai are un evantai atunci cînd sufla vîntul dulce si proaspat din sud .

4. Agitatie mentala si excitarea corporala sînt calmate prin influenta lunii. Mizeria si suferinta sînt eliminate cu ajutorul arborelui KALPAKA (1); pacatele sînt spalate prin îmbaierea în apele sacre ale Gangelui. Insa toate acestenenorociri sînt eliminate dintr-o data prin simplul DARSHAN (Invataturi orale) al unui Intelept fara egal .

1. KALPAKA = arbore celest care acorda toate favorurile solicitate prin rugaciune .

5. Nici apa sfînta a locurilor de pelerinaj, nici icoanele si reprezentarile divine facute din pamînt sau piatra nu ar putea fi comparate cu privirea plina de gratie a Inteleptului. Acestea nu purifica decît dupa un timp îndelungat, pe cînd simpla privire plina de bunavointa a unui înțelept este suficienta pentru a realiza spontan purificarea .

6. Discipolul: Cine este Dumnezeu ?

Maestrul: Cel care cunoaste mentalul .

Discipolul: Mentalul meu este cunoscut de Spiritul meu ?

Maestrul: Deoarece SHRUTIS-urile (scrierile sacre) afirma: "Cunoscatorul e Unul", tu (în calitate de cunoscator al mentalului) esti cu adevarat Dumnezeu .

7. Maestrul: Cine este dupa parerea ta, cel ce aduce lumina ?

Discipolul: Soarele este lumina zilei, lampa este lumina noptii .

Maestrul: Care este lumina care percepe aceasta lumina ?

Discipolul: Aceasta lumina este intelectul (BUDDHI) .

Maestrul: Care este Lumina care cunoaste intelectul ?

Discipolul: Aceasta este Eul Suprem (Sinele) .

Maestrul: (Deci) tu esti Lumina suprema a (tuturor) luminilor .

Discipolul: Eu sînt Acela (Sinele) (TAT TWAM ASI) .

8. În interiorul Inimii stralucește numai BRAHMAN Unicul, în calitate de "Eu-Eu", ATMAN, constient de El însuși. Realizați această stare de fuziune constantă în Sine, intrând în Inimă fie printr-o absorbire profundă în interior, prin intermediul căutării de Sine, fie printr-o cufundare în mental, realizată prin intermediul controlului respirației (1) .

(1) Această strofă a fost scrisă în următoarele circumstanțe deosebite: În tinerețea sa, discipolul SHRI JAGADVESA SHASTRI l-a vizitat pe BHAGAVAN (RAMANA MAHARISHI) în peștera de la VIRUPAL și a vrut să rezume învățăturile lui SHRI RAMANA în câțeva versuri esențiale în limba sanscrită. El a început să scrie primele trei cuvinte: "HRIDAYA KUHATA MAAGE", dar el nu a mai putut-o continua și lăsând foaia de hârtie îndoită într-o carte pe locul lui BHAGAVAN, a plecat să facă o baie. La întoarcere el a găsit întreaga strofă scrisă de BHAGAVAN .

9. Pura și inalterabilă conștiința a Sinelui în Inimă este Cunoașterea care, prin distrugerea Egoului, conferă Eliberarea .

10. Corpul este inert precum un vas de argilă. Deoarece el nu are conștiința lui "eu" și deoarece în starea de somn profund, fără corp (adică atunci când nu există conștiința corpului fizic), noi trăim experiența stărilor noastre naturale, corpul nu poate fi "eul". Atunci cine determină simțul "eului" ? De unde provine el ? Celor care caută astfel și care, ajungând să cunoască, se cufundă în Sine, Stăpânul SHIVA ARUNCHARA El însuși îi răsplătește sub forma conștiinței divine a lui "eu sînt Acela", stabilită în lacasul Inimii .

11. Cine este născut ? Șa știți că este născut cu adevărat doar acela care caută prin intermediul întrebării: "de unde sînt eu născut ?" se năște în sursa propriei sale ființe. Intelighitul Suprem se năște în el pentru eternitate și atunci ființa se năște în fiecare zi și-n fiecare clipă.

12. Eliminați ideea "eu sînt acest corp neînsemnat". Meditați și realizați Sinele care este beatitudine eternă. A încerca să cunoști Sinele atașându-te totodată de corp, este ca și cum ai lua un crocodil drept plută pentru a traversa un râu .

13. Actele de caritate și penitență, devotiuinea, YOGA, marea Cunoașterii, esența, aspirația, pacea, adevărul, grația, tăcerea, Starea Supremă, "moartea fără moarte", cunoașterea, renunțarea, eliberarea și beatitudinea - șa știți că toate sînt sinonime desprinderii de conștiința ideii "eu sînt corpul" .

14. Singura cale eficientă pentru KARMA, BHAKTI, YOGA și JNANA este aceea de a căuta cine este cel care are o KARMA (acțiune), o VIBHAKTI (lipsă de devotiuine), o VIYOGA (separare) și o AJNANA (ignorantă). Prin intermediul acestei investigații, egoul dispăre și starea de permanentă cufundare în Sine, în care nici una dintre aceste atribute negative nu a existat vreodată, subzistă în calitate de Adevăr .

15. Există oameni ignoranți care neînțelegînd că ei însși sînt susținuți prin Puterea Divină, încearcă să obțină toate puterile supranaturale fără a se gîndi la Divin. Ei sînt precum cei schiopi care spun: "Imi voi putea învinge dușmanul dacă o șa existe cineva care șa mă ajute șa stau în picioare" .

16. Deoarece atunci cînd este realizată eliberarea, pacea mentală devine permanentă, cum ar putea cei care își atasează mentalul de puterile paranormale - care sînt atinse doar printr-o activitate mentală - cum ar putea aceștia să se topească în beatitudinea eliberării, care face șa înceteze agitația mentală ?

17. Dumnezeu poartă povara lumii. Șa știți că egoul efemer care pretinde că poartă această povară este precum un personaj sculptat la intrarea unui templu care pare că îi suportă greutatea. A cui poate fi greșeala dacă un călător, în loc să-și pună bagajul în mașina care este făcută pentru a purta greutatea, îl plasează pe propriul sau corp, simțindu-i el singur greutatea ?

18. Intre cei doi sîni, sub zona pieptului, deasupra abdomenului, exista 6 puncte de culori diferite. Dintre acestea, unul seamana cu un boboc de crin si se gaseste la 2 degete departare de zona centrala, spre dreapta. Aceasta este Inima. (1) (1) - aceasta nu se refera la organul muscular situat în stînga, ci la centrul Inimii Spirituale, aflat în partea dreapta a pieptului .

19. Ea este rasturnata, iar în interior exista o gaura minusculta în care se afla în mod constant un întuneric fara fund, precum si tendintele latente, etc. Aici se gaseste suportul întregului sistem nervos. Acesta este locul fortelor vitale ale mentalului si ai luminii constiintei .

20. Aceasta Divinitate ce straluceste în calitate de "EU" în lacasul Inimii Lotus este adorata ca fiind Stapînul GUHESA. Atunci cînd, gratie unei practici intensive, BHAVANA (adica a fi în armonie cu Acela - cu Sinele), ideea "eu sînt EI", adica "eu sînt acest GUHESA", este atît de ferm stabilita încît notiunea de eu este profund înradacinata în minte si atunci cînd se ramîne în permanenta în fuziune cu însasi aceasta divinitate, ea elimina în consecinta ignoranta, cu alte cuvinte ideea "eu sînt corpul trecator" este disipata precum Intunericul în fata Soarelui ce rasare .

21. Spune-mi despre ceea ce este descris ca Inima a tuturor oamenilor din aceasta lume, în care, ca într-o mare oglinda, acest întreg Univers este perceput prin reflexie", l-a întrebat într-o zi RAMA pe înteleptul VASISHTA. Acesta din urma i-a raspuns: Dupa o adîncă cercetare de sine, cei întelepți au spus ca Inima la toate fiintele umane este dubla" .

22. Ascuta si înțelege caracteristicile celor doua Inimi, una trebuind sa fie retinuta si cealalta eliminata în practica spirituala. Organul numit "inima" care este situat într-un loc special în regiunea pieptului din corpul fizic trebuie eliminat. Inima care are forma Cunoasterii absolute trebuie sa fie retinuta. Existînd atît în interior cît si în afara, Ea este dincolo de aspectele intern si extern."

23. Singura aceea este Inima Suprema si în Ea exista toata aceasta lume. Ea este oglinda tuturor obiectelor si locul tuturor bogatiilor. De aici provine cunoasterea pentru toate fiintele vii si doar aceasta cunoastere este considerata a fi Inima. Aceasta nu este o parte a corpului trecator care este insensibil precum o piatra la aspectele ultime" .

24. "Deci distrugerea tendintelor latente ale mentalului are loc spontan, ca efect al eforturilor realizate pentru a topi egoul în Inima Puritatii Perfecte si a Cunoasterii Absolute, eforturi conjugate cu controlul respiratiei" .

25. "Ramînînd continuu în Inima prin intermediul meditatiei asupra ideii "Eu sînt stapînul SHIVA care este Pura Cunoastere, libera de orice limitare calitativa", se elimina, o, mare erou RAGHAVA, toate atasamentele egoului" .

26. "Cercetînd cu detasare cele trei stari (de veghe, vis si somn profund) si stînd neclintit în Inima ta în starea Suprema, care este deasupra lor, fiind eliberat de iluzie, joaca-ti rolul în lume, o erou RAGHAVA! Tu ai gasit în Inima ceea ce este substratul real care apare apoi în lume sub toate aparentele. Deci, fara a abandona vreodata acest punct de vedere, joaca-ti rolul în lume asa cum îti va place" .

27. "Precum cel care mimeaza entuziasmul si fericirea, excitarea si ura, precum cel care se prefaca ca ia o initiativa si simuleaza efortul, tot astfel joaca-ti rolul în lume, o, erou RAGHAVA !" .

28. Cel care si-a cucerit simturile prin starea de întelepciune este singurul adevarat JNANI, ferm stabilit în cunoasterea de sine. Numiti-l Foc al Cunoasterii, Stapîn al Luminii Cunoasterii si Eroul care a învins Moartea .

29. Sa stiti ca stralucirea, inteligenta si forta se dezvoltă prin ele însele la cei care au realizat Adevarul, la fel cum frumusetea si lumina împodobesc natura odata cu venirea primaverii .

30. Mentalul care este eliberat de tendintele latente nu este în mod real angajat în manifestare, chiar daca el realizeaza actiuni, la fel ca persoanele care asculta o poveste în timp ce mentalul le umbla aiurea. Mentalul care este subjugat de tendintele latente este în mod real angajat în manifestare, chiar daca el nu realizeaza actiuni, precum o persoana care în vis ascensioneaza un munte si cade într-o prapastie, desi corpul sau ramîne imobil în pat .

31. Pentru JNANI (eliberat) care este detasat de corpul grosier, starile de activitate, de somn si de SAMADHI nu semnifica altceva decât înaintarea, oprirea si deshamarea calului unei carute pentru calatorul care este adormit în ea .

32. A Patra Stare, care este dincolo de cele trei stari, este singura Realitate. Ea este cunoscuta ca fiind starea transcendentă de "somn constient". Cele trei stari aparente nu exista în mod real, dar sa stiti ca cea de-a patra, transcenzîndu-le, este Realul Absolut .

33. A spune ca SANCHITA (KARMA acumulata în trecut si care trebuie sa fie consumata în viitor) si AGAMI (KARMA acumuulata în prezent si care trebuie sa fie consumata în existentele viitoare) nu pot fi acumulate de JNANI, darca PRARABDHA (KARMA care se acumuleaza în viata prezenta) se ataseaza totusi de el nu este decât o afirmatie pur formală, un raspuns la

o întrebare pusa de cei ignoranti. Sa stiti ca tot astfel cum, dupa moartea sotului, nici una dintre sotiile sale nu se poate sa nu fie vaduva, tot astfel dupa distrugerea agentului, nici una dintre cele 3 KARMAS-uri nu poate subzista ca atare .

34. Pentru barbatii cu o slaba putere de înțelegere, femeia, copii si celelalte constituie familia. Sa stiti ca tot astfel pentru intelectuali exista o familie în mentalul lor formata din nenumarate carti si cunostinte care reprezinta de fapt un obstacol în YOGA .

35. La ce-ar folosi stiinta celor care nu încearca sa descifreze literele destinului (1) prin întrebarea "De unde provine nasterea noastra, a noastra - cei care nu ne cunoastem destinul ?" Ei au decăzut la nivelul unei masini vorbitoare. Ce altceva ar putea fi ei, o, ARUNACHALA ?

(1) Aceasta afirmatie evoca conceptia conform careia literele destinului unui om sînt scrise pe fruntea sa. A sterge literele înseamna a transcende destinul sau KARMA proprie .

36. Cei care nu sînt instruiti ating Realizarea Ultima mai repede decât cei al caror ego nu a disparut, în pofida stiintei lor. Cei inculti sînt salvati de actiunea implacabila a demonului infatuarii; ei nu sînt prinsi în cursa spre îmbogățire. Aceasta înseamna pentru ei mai mult decât înlaturarea unei mari nenorociri .

37. Chiar daca ar renunta la lumea întreaga si ar dobîndi întreaga cunoastere, i-ar fi foarte greu sa se elibereze celui care este cazut sub dominatia acestei josnice prostituate care este lingusirea .

38. Ce altceva poate exista în afara de Sine daca sîntem mereu cufundati în Sine, fara a ne departa de aceasta stare si fara (a ne individualiza) vreodata pentru a ne diferentia de altii? Ce importanta are daca ceilalti vorbesc despre noi? Ce conteaza daca esti laudat sau denigrat ?

39. Pastreaza în inima simtul nondualitatii, dar nu-l exprima niciodata înactiune. O fiule, simtul nondualitatii poate sa se aplice celor 3 lumi, dar sa stiti ca în raport cu maestrul nu va trebui niciodata trait .

40. Intr-adevar eu afirm chintesenta concluziilor proclamate de filozofia VEDANTA, cu alte cuvinte: cînd egoul este distrus, el devine Acela si atunci ramîne doar Sinele, sub forma Constientei Absolute .

TACERE SI SINGURATATE

Discipolul: Este bine sa faci legamîntul tacerii ?

Maestrul: Tacerea interioara înseamna renuntarea la tine însuti. Adica vietuirea în afara egoului .

Discipolul: Singuratatea este o necesitate pentru un SANYASIN ?

Maestrul: Singuratatea se afla în inima omului. Poti trai în iuresul lumii si, cu toate acestea, sa-ti pastrezi o deplina serenitate a mintii. Aceasta înseamna ca traiesti în singuratate. Un altul traieste în padure, dar nu este în stare sa-si tina în frîu mintea; nu se poate spune despre el ca traieste în singuratate .

Singuratatea este o atitudine mentala. Fiinta legata de lucrurile acestei lumi nu poate s-o obtina, indiferent unde s-ar afla; dar acela care este detasat de lume, traieste în singuratate, oriunde s-ar afla .

Discipolul: Ce este MAUNA ?

Maestrul: MAUNA este starea care transcende vorbirea si gîndirea. Este meditatie în carenu exista activitate mentala. Ea consta în supunerea mintii. Meditatie profunda este o vorbire fara de sfîrsit. Tacerea vorbește neîncetat, este un etern torent de "limbaj". Acesta se opreste atunci cînd începem sa vorbim, caci vorbele pun stavila acestui "limbaj" mut. Discursuri si conferinte pot sa-i captiveze pe oameni ore întregi, fara sa le fie de vreun folos. Tacerea însa este permanenta si face ca întreaga umanitate sa evolueze. Tacerea este însasi elocventa. Indrumarile verbale nu sînt niciodata atît de elocvente ca tacerea. Ea însasi este o continua elocventa...Este cel mai bun limbaj. Exista o stare în care cuvintele înceteaza,facîndu-i loc tacerii.

Discipolul: Dar atunci, cum ne-am mai putea exprima gîndurile pentru a comunica între noi ?

Maestrul: Aceasta nu este o necesitate decît atunci cînd exista simtul dualitatii...

Discipolul: De ce nu merge BHAGAVAN sa propovaduiasca adevarul tuturor oamenilor de pe Pamînt ?

Maestrul: De unde stii ca n-o fac? A propovadui înseamna oare a te urca la tribuna ca sa tii cuvîntari? A propovadui înseamna a transmite Cunoasterea; aceasta nu se poate face cu adevarat decît în tacere. Ce-ai zice despre un om care asculta o predica timp de o ora si pleaca fara sa fi ajuns sa-si schimbe viata? Comparati-l cu acela care se aseaza la picioarele unei Sfinte Prezente si duce cu sine, întorcîndu-se acasa, un mod de a gîndi cu totul nou. Ce este mai bine:sa predici cu glas tare dar fara efect,sau sa ramîi tacut, revarsînd razele fortei launtrice în jurul tau?

Gîndeste-te si la originea vorbirii. La început este cunoasterea abstracta, din care purcede egoul. La rîndul sau, acesta zamisleste gîndirea, iar gîndirea da nastere cuvintelor. Prin urmare, cuvîntul este stranepotul Izvorului original. Si daca el este atît de eficient, gîndeste-te de cîte ori trebuie sa fie mai puternica propovaduirea prin tacere! Dar oamenii nu înteleag acest adevar simplu si limpede, adevarul experientei lor de zi cu zi, vesnic, mereu prezent. Acest adevar este cel al Sinelui .

Exista oare cineva care care sa nu aiba cunoastinta de Sine? Dar oamenilor nu le place sa auda vorbindu-se despre acest adevar. Ei au nevoie de lumea de dincolo, de cer, de infern si de reîncarnare. Pentru ca ei iubesc mai mult misterul decît Adevarul, religia le da ceea ce îsi doresc, în speranta de a-i aduce în cele din urma la Sine; atunci de ce sa nu ne statornicim în El, chiar de acum, aici, în clipa aceasta? Pentru a fi martor altor lumi, sau pentru a face speculatii pe

seama lor, Sinele este absolut necesar; acestea nu sînt diferite de El. Chiar si atunci cînd cel ignorant crede ca vede obiectele, el nu vede altceva decît Sinele .

DISCIPLINA MENTALA

Discipolul: Cum pot sa-mi disciplinez mintea ?

Maestrul: Nici o minte nu trebuie disciplinata daca realizezi Sinele. Sinele straluceste cînd mentalul dispare. Indiferent daca mintea unui realizat este activa sau nu, doar Sinele exista (cu adevarat) pentruei, caci mintea, corpul si lumea nu sînt despartite de Sine. Ar putea oare toate acestea sa fie altceva decît Sinele? Atunci cînd esti constient de aceasta, cînd ai înteles acest adevar, pentru ce ti-ai mai face griji din pricina acestor umbre zadarnice? Cum ar mai putea ele sa afecteze Sinele ?

Discipolul: Dar daca mentalul nu este decît o umbra, cum vom putea cunoaste Sinele ?

Maestrul: Sinele este însasi Inima ce straluceste prin propria ei lumina. Iluminarea vine din Inima si se îndreapta spre creier, sediul mentalului. Noi privim lumea cu mintea, deci prin lumina reflectataa Sinelui. Lumea este perceputa printr-un act al mintii. Atunci cînd mintea este iluminata, ea este constienta de lume; dar atunci cînd mintea este în întuneric, nu este constienta de nimic. Daca îti îndrepti mintea spre interior, catre izvorul iluminarii, cunoasterea obiectiva înceteaza, si în Inima va straluci numai Sinele .

Luna straluceste pentru ca reflecta lumina soarelui. Atunci cînd soarele asfinteste, luna ne ajuta sa distingem obiectele, datorita luminii pe care o reflecta. Dar atunci cînd soarele rasare din nou, nimeni nu mai are nevoie de luna, al carei disc se vede totusi pe cer .

Mintea si Inima nu se pot compara. Mintea ne este de folos datorita luminii pe care o reflecta. O folosim pentru a vedea obiectele. Cînd întoarcem spre interior, ea se cudunda în Izvorul iluminarii, care straluceste prin el însusi. Atunci mintea este ca luna în timpul zilei. Cînd este întuneric, ai nevoie de o lampa ca sa faci lumina. Dar atunci cînd soarele rasarit, orice lampa a devenit inutila, caci obiectele sînt vizibile. Pentru a vedea soarele nu ai nevoie de nici o lampa, ajunge numai sa-ti îndrepti privirea spre astrul luminos al zilei .

Tot astfel, pentru a vedea obiectele, ai nevoie de lumina pe care o reflecta mintea. Pentru a vedea însa Inima, este de ajuns ca toata atentia sa se îndrepte catre ea. Atunci mintea nu mai conteaza, si Inima va straluci în toata splendoarea, prin propria ei lumina .

Discipolul: Dupa ce am parasit ASRAMUL, în octombrie, m-am simtit învaluit, timp de vreo zece zile, de aceasta pace care domneste în jurul dumneavoastra. În fiecare clipa, chiar si în timpul celei mai intense activitati cotidiene, simteam în adîncul meu aceasta pace în sînul unitatii; era ceva asemanator cu dedublarea constiintei, care apare atunci cînd motai în timpul unei conferinte plicticoase. Apoi totul disparea si ma întorceam la obisnuitele fleacuri stupide. Munca nu ne lasa suficient timp pentru meditatie. Ajunge oare sa ma gîndesc neîncetat ca "Eu sînt" în timp ce muncesc ?

Maestrul (dupa un scurt moment de tacere): Daca îti întaresti spiritul, aceasta pace va continua fara încetare. Durata ei este proportionala cu forta mentala dobîndita printr-o practica asidua. O minte astfel "îmbaiata" ajunge repede în stare sa urmeze cursul rîului. În acest caz, indiferent daca te afli sau nu în activitate, rîul nu va fi nici deviat, nici întrerupt. Nu munca este adevaratul obstacol, ci ideea ca tu esticel care o face .

Discipolul: Trebuie sa facem meditatie speciala ca sa ne întarim mintea ?

Maestrul: Nu, daca pastrati mereu în minte ideea ca nu este vorba

de munca voastra personala. La început trebuie sa faceti eforturi ca sa fiti constienti de aceasta tot timpul, dar mai târziu devine un lucru firesc si continuu. Atunci munca se va face de la sine si pacea launtrica își va pastra întreaga puritate . Meditatia este adevarata voastra natura .

Acum o numiti meditatie pentru ca sînteti distrasi de alte gînduri. Dar atunci cînd acestea sînt eliminate, ramîneti singuri - adica în starea de meditatie, eliberati de orice gînd. Iar ceea ce încercati sa dobînditi prin eliminarea gîndurilor este adevarata voastra natura. Aceasta înlaturare a gîndurilor parazite, voi o numiti meditatie. Dar atunci cînd practica ajunge sa se aseze pe baze solide, adevarata natura se manifesta în toata splendoarea, si descoperim ca aceasta este adevarata meditatie .

Discipolul: Cu cît încercam mai mult sa meditam, cu atît mai puternice devin gîndurile parazite !

Maestrul: Da, tot felul de gînduri apar în timpul meditatiei. E un lucru firesc, pentru ca tot ce este ascuns în voi iese atunci la lumina. Daca toate acestea n-ar fi aduse la suprafata, cum am mai putea sa le distrugem? Gîndurile apar oarecum spontan, pentru ca, în cele din urma, sa dispara, întarind astfel mentalul .

Discipolul: Exista momente în care persoanele si lucrurile capata o forma vaga, transparenta, ca într-un vis. Nu ne mai dam seama ca ele vin dinafara; sîntem constienti în mod pasiv de existenta lor, fara sa mai le raportam la noi însine. Atunci spiritul se scaldă într-o pace profunda .

Oare în astfel de momente sîntem pregatiti sa ne cufunda în Sine ? Sau o astfel de stare e nesănătătoasă, provenind dintr-un fel de autohipnoza? E bine sa o întretinem datorita pacii temporare pe care o aduce ?

Maestrul: Exista în noi o stare de constiinta asociata unei linisti launtrice; este exact starea în care trebuie sa ajungem. Dar faptul de a pune întrebări cu privire la aceasta fara a fi înțelese ca e vorba despre Sine, arata ca starea experimentală nu e stabila, ci întîmplătoare .

Verbul "a se cufunda" se potriveste atunci cînd e vorba despre tendinte extrovertite. Mentalul trebuie dirijat si introvertit, în asa fel încît sa se scufunde la o adîncime mai mare decît cea aparentelor exterioare. Dar atunci cînd pacea domneste ca o regina, fara sa umbreasca totusi constiinta, mai e oare nevoie sa ne cufundam? Atîta timp cît nu înțelegem ca e vorba despre Sine, efortul pentru a ajunge în aceasta stare se poate într-adevar numi o "scufundare". In acest sens putem folosi verbul "a se cufunda" în loc de "a realiza". In aceasta lumina întrebarea pe care ati pus-o nu-si mai are rostul .

Discipolul: Mintea mea continua sa aiba o preferinta pentru copii, poate ca din cauza ca forma unui copil este adeseori folosita pentru a personifica Idealul. Cum sa fac sa depasesc aceasta preferinta ?

Maestrul: Fixeaza-te asupra Sinelui. De ce sa te mai gîndesti la copii si la reactiile tale fata de ei ?

Discipolul: Mi se pare ca a treia mea vizita la TIRUVANNMALAI mi-a intensificat simtul egoismului si m-a facut sa meditez mai greu. E întîmplător sau ar fi mai bine sa evit astfel de locuri pe viitor ?

Maestrul: E imaginar. Acest loc, sau indiferent care altul, se afla în tine însuti. Trebuie sa pui capat unor astfel de scorneli: caci locurile, sa-ti fie clar, n-au nimic de-a face cu activitatile spiritului. Asta e valabil si pentru mediul tau înconjurător; tu nu te afli în el ca urmare a unei alegeri personale. El apare în mod natural si îți este impus într-o oarecare masura. Trebuie sa te ridici deasupra, fara sa te lasi prins în capcana lui .

(Un baietel de opt ani si jumătate vine si se aseaza în camera unde se întîlneau discipolii pe la ora 5 seara, pe cînd BHAGAVAN era plecat pe Munte. Cît timp a

lipsit el, baietelul a vorbit despre YOGA si despre VEDANTA într-o tamilapura, simplu si literar, cu numeroase citate din învățaturile Sfintilor si din Scripturile Sacre. Atunci cînd sosi BHAGAVAN, care lipsise trei sferturi de ora, s-a întors, o liniste deplina domnea în încăpere. Copilul a ramas douazeci de minute în prezenta lui SRI BHAGAVAN fara a scoate o vorba, dar si fara a-si lua privirea de la el. Apoi au început sa-i curga lacrimi din ochi. Le-a sters cu mîna si a plecat la putin timp dupa aceea, spunînd ca mai are de asteptat Realizarea Sinelui .

Discipolul: Acest copil este extraordinar ! Cum se explica asta ?

Maestrul: Caracteristicile ultimei sale vietii sînt foarte marcante la el. Dar oricît de puternica ar fi amprenta lor, ele nu se pot manifesta decît cînd mintea e calma si împacata. Toata lumea stie ca atunci cînd te straduiesti sa-ti trezesti memoria te confrunti deseori cu un esec, în timp ce alteori esti pur si simplu strfulgerat de amintiri daca mintea ramîne linistita .

Discipolul: Cum putem face ca mintea rebela sa devina calma si linistita ?

Maestrul: Intoarceti-va la izvorul ei ca s-o faceti sa dispara, sau practicati o renuntare totala ca s-o înfrîngeti total. Acest sacrificiu este echivalentul Cunoasterii Sinelui. Ambele cai implica în mod necesar propria voastra disciplinare. Ego-ul nu se supune decît atunci cînd recunoaste prezenta Puterii Supreme .

Discipolul: Cum as putea sa scap din SAMSARA, ce pare a fi adevarata cauza a agitatiei noastre mentale? Renuntarea nu este oare un mijloc eficient pentru a obtine linistea spiritului ?

Maestrul: SAMSARA nu exista decît în mintea noastra. Ati auzit vreodata ca lumea sa strige: "Iata-ma, sînt eu, lumea!"? Daca-ar fi asa i-am simti neîncetat prezenta, chiar si în timpul somnului. Dar cum ea nu exista de fapt în timp ce dormim, înseamna ca nu e permanenta. Iar ceeace nu e statornic n-ar putea avea nici un fel de substanta. Intrucît lumea n-are nici un fel de realitate în afara Sinelui, acestuia îi este usor sa o supuna. Doar Sinele e permanent. Renuntarea consta în a nu confunda Sinele cu non-Sinele. Indata ce ignoranta care face ca acestea sa para identice este distrusa, non-Eul înceteaza de a mai exista. Abia atunci apare adevarata renuntare .

Discipolul: Putem munci în lume în mod detasat chiar si în absenta unei astfel de renuntari ?

Maestrul: Numai un ATMA-JNANI poate fi un bun KARMA-YOGHIN .

Discipolul: BHAGAVAN condamna filozofia DVAITA ?

Maestrul: DVAITA presupune confuzia între Sine si non-Sine. ADVAITA înseamna non-identificarea acestora .

BHAKTI SI JNANA

BHAKTI = Adorare sau devotiune, o daruire ardenta catre un ideal spiritual .

JNANA = "Cunoasterea" veritabila - a experimenta în mod continuu ca "Eu sînt BRAHMAN", "totul este Sinele" .

Discipolul: SRI BHAGAVATA ne-a învățat o metoda pentru a-l gasi pe KRISHNA în adîncul Inimii noastre: aceea de a ne închina în fata a tot ceea ce exista si a privi totul ca fiind însusi Dumnezeu. Poate fi acesta drumul care sa duca la Realizarea Sinelui? Nu este mult mai usor sa-l adoram pe BHAGAVAN în tot ceea ce mintea noastra descopera în interiorul si în afara noastra, decît sa investigam supramentalul prin întrebarea interioara "Cine sînt eu?"

Maestrul: Va gînditi la Dumnezeu atunci cînd îl vedeti în tot ceea ce exista? Cu siguranta ca va gînditi la El daca îl vedeti pretutindeni în jurul nostru. Pastrîndu-l pe Dumnezeu în inima voastra ajungeti la DHYANA; DHYANA este etapa care precede Realizarea Ultima. Nu exista decît o singura Realizare:

aceea a Sinelui, în Sine. Ea nu poate să fie exterioară Sinelui, iar DHYANA precede această Realizare, Este Absolut lipsit de importanță dacă practicați DHYANA (meditația) asupra lui Dumnezeu sau asupra Sinelui, deoarece scopul ultim este același. În nici un fel nu puteți scăpa de Sine. Dacă vreți Să-l vedeți pe Dumnezeu în tot, nu îl veți vedea de asemenea, în voi înșivă? Dacă totul este Dumnezeu, nu sînteti și voi incluși în El? Voi înșivă sînteti Dumnezeu. Este atât de surprinzător faptul că totul este Dumnezeu? Această metodă este indicată în SRI BHAGAVATA și în alte cărți. Totodată însă, chiar și această disciplină spirituală presupune existența unui martor sau gînditor. Cine este acesta ?

Discipolul: Cum poate fi văzut Dumnezeu immanent în toate lucrurile ?

Maestrul: A-l vedea pe Dumnezeu înseamnă a fi Dumnezeu. Nu există un "tot" care să fie în afara lui Dumnezeu, în care el ar putea să fie immanent. Numai el există .

Discipolul: Este necesar să citim BHAGAVAD-GITA din cînd în cînd ?

Maestrul: Mereu .

Discipolul: Care este relația dintre BHAKTI și JNANA ?

Maestrul: Starea eternă, constantă și naturală, care constă în a rămîne în Sine, se numește JNANA. Dar pentru a rămîne în Sine trebuie Să iubești Sinele. Dumnezeu fiind Sinele, iubirea Sinelui echivalează cu iubirea de Dumnezeu. Numai această iubire este BHAKTI. JNANA și BHAKTI sînt deci unul și același lucru.

Discipolul: Atunci cînd recit NAMA-JAPA (repetarea unui nume divin) timp de o oră sau mai mult, intru într-o stare comparabilă cu cea a somnului. Apoi mă trezesc și constat că JAPA mea s-a întrerupt, și reîncep să o repet .

Maestrul: "Comparabilă cu somnul". Expresia este corectă. Această este starea naturală. Deoarece deocamdată vă identificați cu egoul, considerați că această stare naturală care survine în timpul tehnicii de JAPA este ceva care vă întrerupe lucrul cu MANTRA. Trebuie deci să repetați această experiență pînă cînd veți ajunge să înțelegeți că prin această trăire vă cufundați de fapt în starea voastră naturală. Veți descoperi atunci că JAPA nu este indispensabilă, dar ea vă putea continua totodată, într-un mod automat. Nelămuririle actuale provin dintr-o identificare greșită: vă identificați cu mentalul care repetă JAPA. JAPA semnifică a te raporta la un singur gînd, eliminînd toate celelalte gînduri. Acesta este scopul sau și rațiunea să de a exista. Ea (JAPA) conduce la DHYANA, iar această sfîrșește prin Realizarea Sinelui în JNANA .

Discipolul: Cum trebuie să practicăm NAMA-JAPA ?

Maestrul: Nu trebuie niciodată să repetăm numele lui Dumnezeu mecanic și într-un mod superficial fără a avea în adîncul inimii iubirea de Dumnezeu. Repetînd numele Sau, trebuie să îl invocăm cu fervoare și să ne abandonăm fără rezerve. Numai după acest sacrificiu Numele lui Dumnezeu rămîne constant în om .

Discipolul: De ce folos este atunci să ne dăruim unei căutări spirituale - VICHARA (Investigarea lucrurilor profunde printr-o metodă rațională) ?

Maestrul: Abandonul nostru în Dumnezeu nu are un efect total decît atunci cînd este realizat într-o deplină cunoaștere a cauzei. Dar o asemenea înțelegere nu apare decît după o căutare spirituală și după reflexie. Ea se termină invariabil printr-o renunțare totală. Nu există nici o diferență între JNANA și sacrificiul absolut de Sine pentru Dumnezeu: în gînduri, în cuvinte și în acțiuni. Pentru a fi complet, acest abandon trebuie să fie necondiționat, deoarece cel ce îl iubește pe Dumnezeu nu cere nici o favoare și nu negociază cu el. Un asemenea abandon cuprinde totul. Este în același timp JNANA, VAIRAGYA (detasarea completă, abandonarea tuturor dorințelor), devotiune și iubire .

PACEA SI FERICIREA

Discipolul: Cum pot sa obtin pacea? Am impresia ca nu o pot obtine prin VICHARA (Investigarea adevarurilor profunde printr-o metoda rationala) .

Maestrul: Pacea este starea ta naturala. Mentalul este cel care creeaza obstacole. VICHARA ta a fost în întregime o creatie a mentalului. Cauta natura spiritului, si vei vedea ca mentalul va disparea. Caci nu exista nimic din toate acestea, decât un mental fara gânduri. Deoarece gândurile apar totusi fara încetare, tu le atribui o origine pe care o numesti spirit sau mental. Dar atunci când cauti natura celui din urma, sfîrsesti prin a descoperi ca el nu exista. Când mentalul dispare astfel, te scufunzi în pacea eterna .

Discipolul: Prin poezie, muzica, JAPA, BHAJANA, peisajele minunate pe care le vedem, lectura unor poezii religioase, etc., se întîmpla sa constientizam un veritabil sens al Unicitatii. Acest sentiment de pace profunda si preafericita (în care eul personal nu ocupa nici un loc) este totuna cu acea cufundare în Inima despre care vorbeste BHAGAVAN? Practica spirituala îndreptata catre asemenea stari va putea conduce la un SAMADHI (stare de fuziune cu Divinul) mai profund si pîna la urma la deplina si totala viziune a Realului ?

Maestrul: Fericirea exista atunci când mentalul se afla în prezenta unor lucruri placute. Acestea este fericirea inerenta a Sinelui; nici o alta fericire nu exista. Fericirea nu este nici straina, nici îndepartata. În aceste ocazii pe care le gasesti placute, de fapt te cufunzi în Sine. Aceasta cufundare prilejuieste o fericire neconditionata care exista prin ea însasi. Dar diferitele asociatii de idei te fac sa atribui aceasta fericire altor lucruri sau altor evenimente, pe când, de fapt, fericirea se afla în tine. Într-o asemenea situatie te cufunzi în Sine, cu toate ca o faci în mod inconstient. Daca ajungi sa o faci în mod constient, cu convingerea venind din experienta ca esti identic cu Realitatea, atunci numesti Realizare. Vreau ca tu sa te cufunzi deci în mod constient în Sine, adica în Inima .

JNANI SI LUMEA

Discipolul: JNANI (cel eliberat) percepe lumea ?

Maestrul: de la cine vine o asemenea întrebare? De la un JNANI sau de la AJNANI (om ignorant) ?

Discipolul: Admit ca de la un AJNANI .

Maestrul: Incearca lumea sa afle daca într-adevar exista ?

Discipolul: AJNANI vede si cunoaste lumea si obiectele ei, care îi afecteaza simturile: auzul, gustul, etc. JNANI experimenteaza în acelasi fel lumea ?

Maestrul: Vorbesti despre a vedea si despre a cunoaste lumea. Ori, tu te ignori pe tine însuti (desi tu esti subiectul care cunoaste si care este indispensabil cunoasterii obiectului). Cum vei putea înțelege natura adevarat a lumii care constituie obiectul de cunoscut? Fara îndoiala ca obiectele afecteaza corpul si organele de simt; dar oare corpul tau este cel care pune întrebarea? Declara oare corpul tau: "simt acest obiect, el este real?", sau vine oare lumea sa-ti spuna: "Eu lumea, sînt reala?"

Discipolul: Incerc doar sa înțeleg punctul de vedere al unui JNANI despre lume. Lumea mai poate fi perceputa dupa ce s-a obtinut Realizarea Sinelui ?

Maestrul: De ce sa te framînti în legatura cu lumea si cu ceea ce survine dupa Realizarea Sinelui? Realizeaza mai întîi Sinele. A percepe sau a nu percepe lumea - acestea nu au nici o importanta. În timpul somnului tu nu percepi universul material si vice-versa, pierzi ceva în acest moment pentru ca percepi obiectele exterioare? Este un fapt cu totul

lipsit de importanta, atît pentru JNANI cît si pentru AJNANI daca ei percep sau nu lumea. Amîndoi o vad, dar punctul lor de vedere difera .

Discipolul: Daca JNANI si AJNANI percep lumea în aceeași maniera, prin ce difera ei ?

Maestrul: Vazînd lumea, JNANI vede Sinele care formeaza substratul acestei lumi. AJNANI, fie ca vede, fie ca nu vede lumea, îsi ignora fiinta lui adevarata, Sinele .

la exemplul imaginilor care se misca si care se vad pe ecran în timpul unui film la cinema. Ce exista în fata ta înainte de a începe filmul; în aparenta, scenele acestuia sînt reale. Dar încearca sa te duci si sa le prinzi! Ce-ti ramîne între degete? Numai ecranul, pe care personajele pareau atît de reale. Dupa prezentarea filmului, cînd imaginile dispar, ce mai ramîne ? Din nou, doar ecranul .

La fel este si cu Sinele. El singur exista; imaginile se duc si vin. Dacaesti mereu concentrat asupra Sinelui, nu esti înșelat de aparenta spectacolului si pentru tine nu are importanta daca el apare sau dispare. Ignorînd Sinele, AJNANI gîndeste ca lumea este reala, tot asa cum, ignorînd ecranul, el vede numai scenele filmului, ca si cum ele ar exista

înafara pînzei. Cînd vei constientiza faptul ca fara martor nimic nu poate fi perceput, tot asa cum nu pot exista imaginile de pe ecran, atunci nu vei mai comite erori. JNANI si-a dat seama o data pentru totdeauna ca ecranul, cu imaginile care se vad pe el, nu este nimic altceva decît Sinele. Cînd nu exista spectacol, Sinele se manifesta fara imagini, el ramîne nemanifestat. JNANI ramîne indiferent la formele sub care poate sa se prezinte Sinele: El este mereu Sinele. Dar AJNANI îl vede pe JNANI în plina actiune si nu-i poate înțelege natura .

Discipolul: Exact acelasi lucru m-a facut sa pun prima mea întrebare: cel ce a realizat Sinele percepe lumea ca si noi? Daca asa stau lucrurile, mi-ar place sa stiu ca parere aveti Dumneavoastra despre disparitia misterioasa a acelei fotografii, ieri ?

Maestrul (surîzînd): Faci aluzie la fotografia templului din MADURA. (Cu cîteva minute mai înainte trecea din mîna în mîna printre vizitatorii care o priveau, fiecare cînd îi venea rîndul. Probabil ca din neatentie cuiva, fotografia alunecase între paginile vreunei carti pe care ei tocmai o consultau în acel moment) .

Discipolul: Da, tocmai la acest incident ma gîndesc. Care este punctul Dumneavoastra de vedere? Fotografia a fost cautata peste tot si în final nu a mai fost regasita. Cum explicati Dumneavoastra aceasta misterioasa disparitie, chiar în momentul în care toata lumea voia sa o vada ?

Maestrul: Imagineaza-ti ca în vis m-ai lua cu tine în patria ta îndepartata, Polonia. Te trezesti si îmi spui: "Am visat una si alta.Ai avut acelasi vis cu mine, si ti-ai dat seama ca eu te luam cu mine în Polonia?" Aceasta cercetare nu are pentru tine nici cea mai mica importanta .

Discipolul: Dar în ceea ce priveste fotografia pierduta, incidentul s-a desfasurat sub ochii Dumneavoastra .

Maestrul: Fotografia care a fost vazuta, apoi pierduta, cît si întrebarea ta despre ea, toate acestea nu reprezinta, de fapt, decît o simpla operatiune a mentalului tau .

PURANA ne povesteste o întîmplare care ilustreaza acest punct de vedere. Cînd SITA pleca din mînastire, în padure, RAMA începu sa o caute, strigînd-o pe nume cît putea de tare: "Oh, SITA, SITA!". PARVATI si PARAMESWARA vazura din înaltul cerului ce se petrecea în padure. PARVATI îsi exprima surpriza catre SHIVA, spunîndu-i: "L-ai laudat pe RAMA si l-ai considerat ca fiind perfect. totusi vezi cum se poarta, cum se tînguie pentru pierderea SITEI!"

- "Daca ai îndoieli în privinta perfectiunii lui RAMA", raspunde SHIVA, "pune-l tu însati la încercare. Prin virtutea YOGA-MAYEI tale ia-ti înfatisarea lui SITA si apari dinaintea lui". PARVATI se supuse si aparu înaintea lui RAMA sub trasaturile exacte ale SITEI; dar, spre marea surprindere, RAMA nu-i lua în seama prezenta si continua sa strige: "Oh, SITA, SITA!", ca si cum ar fi fost orb .

Discipolul: Nu înțeleg morala acestei întâmplari .

Maestrul: Daca RAMA ar fi cautat într-adevar prezenta corporala a SITEI, ar fi recunoscut-o pe SITA pe care o pierduse în persoana care se afla dinaintea lui. Dar nu, pentru el SITA disparuta era la fel de ireala ca si cea care tocmai aparuse în fata ochilor lui. RAMA nu era cu adevarat orb; dar pentru el, un JNANI, plecarea SITEI în sihastrie, disparitia sa, cautarile pe care le facuse, ca si aparitiile lui PARVATI sub trasaturile SITEI, totul era la fel de ireal. Înțelegi, acum, incidentul cufotografia disparuta ?

Discipolul: N-as putea spune ca-mi este foarte clar. Lumea pe care o vedem, o simțim si o percepem în atâtea moduri este, deci o iluzie, un vis ?

Maestrul: Daca tu cauți adevărul, nu ai decât o alternativa, si aceasta este acceptarea irealității lumii .

Discipolul: De ce ?

Maestrul: Dintr-un motiv simplu: daca tu nu abandonezi ideea ca lumea este reala, spiritul tau este continuu atasat de aceasta lume. Daca iei aparenta drept realitate, nu vei cunoaste niciodata Realitatea, desi numai Realitatea singura exista. Acest lucru este ilustrat prin analogia cu sarpele si frînghia. Daca tu vezi sarpele, nu poti vedea frînghia, cu toate ca ea exista. Sarpele inexistent devine real în ochii tai, în timp ce frînghia reala pare a fi, în întregime inexistentă .

Discipolul: E usor sa accepti la modul intelectual ipoteza ca lumea nu este reala, dar este greu sa ai convingerea ca ea e, realmente, ireala .

Maestrul: Pentru tine, universul visului tau este perfect real atunci cînd visezi. Atît timp cît dureaza iluzia, tot ceea ce vezi, simți, etc, în aceasta lume a visului îți pare real .

Discipolul: Atunci înseamna ca lumea nu este nimic altceva decât un vis?

Maestrul: Pui tu oare la îndoiala realitatea perceptiilor tale atunci cînd visezi? Tu poti visa ca faci lucruri cu totul imposibile, de exemplu ca tocmai discuti, vesel, cu o persoana, în realitate, defuncta. Pentru cîteva clipe ai putea avea o îndoiala în vis si atunci îți spui: "Dar credeam, totusi, ca el este mort". Apoi mentalul tau pare ca se împaca cu aceasta idee. Prietenul tau decedat sfîrseste prin a fi perfect viu pentru tine, în vis. Cu alte cuvinte, visul, atunci cînd este trăit, nu-ti permite nici o îndoiala asupra realității sale .

În acelasi fel, îți este imposibil sa pastrezi cea mai mica suspiciune cu privire la realitatea lumii percepute în starea de veghe. Cum ar putea mentalul, care el însusi a creat lumea, sa admita irealitatea ei? Aceasta este semnificatia comparatiei facuta dintre lumea experimentata în starea de veghe si lumea visului. Amîndoua sînt creatii ale mentalului. În timp ce acesta se complăce într-una sau cealalta, el este incapabil sa neghe realitatea lumii visului atunci cînd viseaza, si a lumii stării de veghe atunci cînd este în starea de veghe. Daca, dimpotriva, îți retragi complet mintea fata de lume, o întorci catre interior si ramîi în aceasta stare, adica daca esti mereu concentrat asupra Sinelui, care este substratul întregii experiente, vei descoperi ca lumea, care pentru moment îți este perceptibila într-un singur fel, este la fel de ireala ca aceea pe care o traiești în vis .

Discipolul: Cum am spus deja, noi vedem si simțim lumea într-o multime de feluri. Aceste senzatii sînt reactii la obiectele vazute, simțite, etc. si nu sînt creatii mentale ca cele din vis, care difera nu numai de la o persoana la alta, ci

chiar si pentru aceeași persoană. Aceasta nu dovedește realitatea obiectivă a lumii ?

Maestrul: Tot ceea ce spui despre atributele și contradicțiile lumii visului le declari în acest moment, când ești treaz. În timp ce visezi, totul pare perfect coerent. Aceasta revine la a spune că dacă îți este sete în vis, vei bea în mod iluzoriu apă iluzorie, care-ți va potoli setea iluzorie. Toate acestea pentru tine sînt reale. Ele nu au nici o legătură cu iluzia, atît timp cît nu știi că visul însuși este o iluzie. La fel este cu lumea percepută în timpul stării de veghe: senzațiile pe care le ai în acest moment sînt perfect coordonate și astfel îți dau impresia că lumea este reală .

Dacă, dimpotrivă, lumea este o realitate care există prin ea însăși, ceea ce în mod evident tu vrei să afirmi atunci când vorbești despre obiectivitatea ei, ce o împiedică să se reveleze în timpul somnului? Nu spui niciodată că nu există în timpul somnului tau .

Discipolul: Într-adevăr, eu nu neg că lumea există atunci când dorm. Ea există pe întreaga durată a somnului meu. Dacă în acel moment eu nu o vad, totuși, cei care sînt în starea de veghe, sînt conștienți de ea .

Maestrul: Pentru a declara că există în timp ce ești adormit, ai avut nevoie să-i chemi pe ceilalți drept marturie pentru a ti-o dovedi. De ce cauți marturia lor acum? Acești "alții" nu pot să-ți spună că au văzut lumea (în timpul somnului tau) decît când tu însuți ești treaz. Din contra, în ceea ce privește propria-ti existență, lucrurile stau cu totul altfel. Trezindu-te, declari că ai dormit bine, și astfel afirmi că ai fost conștient de tine însuți, pe durata celui mai profund somn în care totuși n-ai avut nici cea mai mică notiune despre existența lumii. Acum, în acest moment, chiar dacă ești treaz, lumea este cea care îți declară: "Eu sînt real", sau tu ești cel care afirmă aceasta ?

Discipolul: Bineînțeles că cel care afirmă sînt eu, dar o spun în legătură cu lumea .

Maestrul: Ei bine, atunci această lume pe care o califici drept reală își bate joc, de fapt, de tine, căci tu încerci să-i dovedești realitatea în timp ce nu-ți cunoști propria ta Realitate .

Vrei să dovedești într-un fel sau altul că lumea este reală. Dar care este criteriul realității? Real este doar ceea ce există prin sine însuși, care se revelează prin sine însuși și care este etern și imuabil .

Lumea există prin sine însăși? A fost ea vreodată văzută altfel decît cu ajutorul minții? În somn, nu există nici mental, nici lume. În starea de veghe, există mental și de aceea există și lumea. Ce înseamnă aceasta continuă alternanță? Te-ai familiarizat cu principiile logicii inductive, considerate a fi însăși baza investigației științifice. De ce nu încerci să rezolvi problema realității lumii folosindu-te de aceste principii universale de logică ?

Cu de la tine putere, poți declara "exist". Aceasta înseamnă că existența ta nu este o existență obiectivă, ci că ea este existența de care ești conștient. În mod real, ea este Existența pură care este identică cu Conștiința .

Discipolul: Lumea poate să nu fie conștientă de sine însăși, totuși ea există .

Maestrul: Conștiința nu este niciodată altceva decît conștiința Sinelui. Fiind conștient de ceva, ești esențialmente conștient de tine însuți. O existență care ar fi inconștientă de ea însăși, iată o formulare care ascunde în sine o contradicție în termeni. Aceasta nu ar fi deloc o existență, ci un atribut, pe când adevărata Existență, SAT nu este un atribut, ci însăși Substanța. Aceasta este VASU. Realitatea este în consecință cunoscută ca SAT-CIT, Ființa-Conștiința și niciodată numai una sau cealaltă. Lumea nu există de la sine și nu este cu mult mai conștientă de propria ei existență. Cum poți trage concluzia că o astfel de lume este reală ?

Care este natura lumii? Este o schimbare perpetua, un talaz continuu, interminabil. O lume dependenta (de cel care o percepe), inconstienta de sine însasi si mereu schimbatoare, nu poate fi reala .

Discipolul: Nu numai stiinta experimentală occidentala considera lumea ca reala, dar si VEDELE, etc., dau o descriere cosmologica complicataa universului si a originii lui. De ce ar face-o daca universul ar fi ireal ?

Maestrul: Scopul esential al VEDELOR, ca si al tuturor celorlalte texte (conform notei care urmeaza), este de a-ti conferi învataturi despre natura lui ATMAN nepieritorul, si de a declara cu fermitate: "Tu esti Acela" .

Discipolul: De acord. Inteleg. Dar de ce prezinta aceste texte asemenea descrieri cosmologice, atât de vaste si detaliate, daca pe de alta parte ele nu considera lumea ca reala ?

Maestrul: Adopta în practica ceea ce accepti teoretic si lasa la o parte restul. SHASTRELE trebuie sa ghideze toate tipurile posibile de cautatori ai Adevarului, de aceea ele nu au toate acelasi continut. Ceea ce nu poti accepta ca adevarat, trateaza-l ca fiind ARTHAVADA, sau argument auxiliar.

NOTA

Cautînd sprijinul stiintei moderne pentru a-si sustine pozitia, cel care pune întrebările nu face decît sa-i atribuie acesteia propriul punct de vedere. Investigatiile stiintifice recente au redus la neant, o data pentru totdeauna, mitul adoptat de simtul comun, al unei realitati a lumii în acelasi timp solida, tangibila si existenta în sine .

La o ultima analiza, lumera senzoriala se descompune în doua categorii, timpul si spatiul. Iata ce scrie SIR JAMES JEANS despre acest subiect în cartea sa "Noua baza a stiintei" si concluzia pe care o trage din experiente bazate pe teoria relativitatii a lui Einstein: "Tragem concluzia ca spatiul nu înseamna nimic în afara perceptiei noastre despre obiecte si ca nici timpul nu înseamna nimic în afara experientei evenimentelor noastre. Spatiul începe sa ia înfatisarea unei fictiuni create de propria noastra minte (corpurile noastre fizice sînt simple obiecte în spatiu: a se vedea versetul 16 din SAD VIDYA) a unei extensii nejustificate a Naturii unui concept subiectiv care ne ajuta în înțelegerea si descrierea ordinii obiectelor asa cum le vedem; timpul, pe de alta parte, pare a fi si el o fictiune (fara trecut si viitor, asa cum este conceput în general, nu este decît un mit: a se vedea versetul 15 din SADVIDYA). Scopul acestei fictiuni este identic: fictiunea timpului, ca siceea spatiului ne servesc pentru a ordona evenimentele ce ne privesc".

Aceste afirmatii au fost fascute de SIR JAMES JEANS. Deoarece timpul si spatiul sînt considerate de catre stiinta moderna ca simple fictiuni create de propria noastra minte, obiectele si evenimentele devin ipso facto si ele ale mentalului, pentru ca ele nu pot exista fara spatiu si timp. (A se vedea versetele 17 si 18 din SAD VIDYA.)

Cît despre solidaritatea pe care profanul o atribuie materiei, concluziile urmatoare trase din stiintele fizice experimentale ne vor furniza un raspuns:

I. Stiinta nu cunoaste natura reala a ceea ce constituie atomul. Ea cunoaste radiatiile care emana din el, dar niciodata sursa însasi .

II. Este imposibil sa identificam un electron, considerat la un moment dat, cu acelasi electron considerat într-un alt moment al timpului .

III. Electronul înceteaza complet sa mai aiba proprietatile unui lucru", asa cum ele sînt concepute de simtul comun. El este pur si simplu o regiune de unde energia poate sa radieze .

("Conturarea unei filozofii", de BERTRAND RUSSEL)

lata, în ultima analiza, concluziile lui BERTRAND RUSSEL:

Datorita în special lucrurilor a doi fizicieni germani, HEISENBERG și SCHRODINGER, ultimele vestigii ale fostului atom solid au disparut de aici înainte și materia a luat definitiv un aspect la fel de fantomatic ca și cum ar fi vorba despre o sedință de spiritism".

Chiar și din această viziune științifică modernă putem judeca singuri și hotărî dacă există o diferență fundamentală între lumea de veghe senzorială și lumea de vis, reținînd ceea ce a fost declarat în capitolul precedent, cît și citatul următor, extras din "Cine sînt eu?": "Numai în ceea ce privește durata (starea de veghe este lungă, starea de vis este scurtă), nu există nici o diferență între cele două stări". Acest adevăr al carei ecou se face simțit și în știința modernă, este exprimat de către doctorul EDDINGTON în modul următor: "În lumea științei fizice, asistăm la un teatru de umbre în care se joacă drama existenței obisnuite". (Acesta este filmul de cinema proiectat pe ecran despre care ne vorbește SRI BHAGAVAN.)

"Umbra cotului meu se sprijină pe umbra unei mese, în timp ce o umbră de cerneală curge pe o umbră de hîrtie." ("Natura Lumii Fizice")

REALIZAREA SINELUI

Discipolul: Cum poți obține Realizarea Sinelui ?

Maestrul: Realizarea Sinelui nu este un lucru care trebuie să fie obținut. El este deja în noi. Tot ceea ce trebuie să facem este să eliminăm ideea "eu nu L-am realizat". Linistea și pacea înseamnă Realizarea Sinelui. Nu există nici un moment în care Sinele să nu fie prezent. Atît timp cît mai există îndoieli sau avem sentimentul că nu L-am realizat, trebuie să facem eforturi sustinute pentru a elimina complet aceste gînduri. Ele sînt datorate faptului că realizăm o confuzie între Sine și ceea ce nu este Sinele. Atunci cînd acesta din urmă dispăre, Sinele singur rămîne. Pentru a-i face loc, este suficient să elimini din mintea ta aglomeratia. Nu este nevoie să aduci spațiul necesar luîndu-l din altă parte .

Discipolul: Deoarece Realitatea nu este posibilă fără VASANAKSHAYA (anihilarea VASANAS-urilor - tendințelor, latente psihice ce provoacă apariția dorințelor), cum ar trebui să realizez această stare în care VASANAS-urile sînt efectiv distruse ?

Maestrul: Sînteti în această stare chiar în acest moment .

Discipolul: Această semnifica faptul că, cufundîndu-mă în sine, VASANAS-urile vor fi distruse pe măsura ce ele se prezintă ?

Maestrul: Ele se distrug prin ele însele dacă vei rămîne în starea naturală a cufundării în Sine.

Discipolul: Cum pot obține Realizarea Sinelui ?

Maestrul: Nu este vorba de a obține Sinele. Dacă ar fi fost ceva care ar fi trebuit cucerit, acest lucru ar fi însemnat că el nu se găsește deja aici, acum și de-a pururi. Orice lucru obținut va fi într-o zi pierdut.

Prin urmare, el nu este permanent. Merita să depunem atîtea eforturi pentru ceva care nu durează? De aceea eu spun că Sinele nu se cucerește. Sînteti Sinele, Sînteti deja Acela. În realitate va ignorați starea naturală de preafericăre. Această ignoranță va domina și pune un voal peste Sinele pur care este beatitudine. Eforturile voastre trebuie în mod unic dirijate către eliminarea acestui voal care este identificarea Sinelui cu corpul, cu mentalul, etc. Ignoranța trebuie să dispară pentru a lăsa loc Sinelui. Realizarea este, deci accesibilă tuturor. Ea nu face nici o diferență între aspiranți. Singurele obstacole provin din

îndoielile referitoare la capacitățile voastre și din convingerea că trebuie să spuneti "eu nu am realizat". Trebuie să eliminați în întregime aceste obstacole .

Discipolul: Ce se întâmplă în starea de SAMADHI? Mai subzista gândirea în această stare ?

Maestrul: Doar SAMADHI ne permite să descoperim adevărul. Gândurile arunca un voal asupra Realității pe care, de aceea, este imposibil să o atingem în întregime în alte stări decât aceea de SAMADHI. În SAMADHI nu mai supraviețuiește decât un singur și unic sentiment: "Eu sînt" care exclude oricare alt gând. "Eu sînt" înseamnă "a rămîne mereu în pace" .

Discipolul: Ce trebuie să fac pentru a obține din nou starea de SAMADHI și pentru a regăsi Pacea pe care o simt aici ?

Maestrul: Experiența prezenta este datorată influenței ambiantei în care sînteti integrat aici. Regăsiți aceeași stare atunci cînd sînteti departe? Aceasta este, pentru moment, o stare tranzitorie, iar practica este indispensabilă pentru ca ea să devină permanentă .

Discipolul: Există momente în care strălucesc bruste lumini pe fondul unei conștiințe al cărei centru este la exteriorul eului obișnuit și care pare să cuprindă totalitatea. În mod independent de orice concept filozofic, cum mă sfătuți să acționez pentru a obține, menține și accentua aceste mult prea rare iluminări ? ABHYASA (practica spirituală) pentru atingerea unor asemenea experiențe implică în mod obligatoriu retragerea (izolarea) ?

Maestrul: La exterior...Cine trăiește experiența unui exterior și a unui interior? Ele sînt concomitente în existența subiectului și a obiectului. Dar cine, din nou, este conștient de acestea din urmă? După un examen profund veți descoperi că ele n-au fost niciodată decât unul singur: subiectul. Căutați atunci cine poate fi acest subiect unic. Aceasta analiză va sfîrși prin a vă conduce către pură conștiință, dincolo de subiect. Ceea ce numiți "eul obișnuit" este mentalul. Strîmtele limitări cuprind acest mental în timp ce conștiința pură este dincolo de orice limitare. Putem ajunge la ea printr-o căutare de felul celei pe care eu deja am menționat-o .

A obține: Sinele este mereu acolo. N-aveți decât un singur lucru de făcut, acela de a elimina valul care îl ascunde .

A menține: Sinele, din momentul în care a fost realizat, devine experiența noastră directă și imediată. Nu-l mai pierdeți niciodată .

Retragerea: A rămîne în Sine înseamnă singurătatea. Nimic nu este strain Sinelui. Retragerea implică trecerea dintr-un loc sau dintr-o stare în alta. Dar nici una nici alta nu pot fi exterioare Sinelui. Totul este Sine; retragerea este imposibilă pentru că este de neconceput .

ABHYASA: înseamnă a nu lăsa să vină în minte nimic care să perturbe pacea inerentă Sinelui. Dar, sînteti mereu în această stare naturală, fie că practicați sau nu ABHYASA. A rămîne așa cum sînteti, fără întrebări și îndoieli, aceasta va fi starea naturală .

Discipolul: Atunci cînd este trăită starea de SAMADHI, pot fi obținute în același timp și SIDDHIS-uri ?

Maestrul: Pentru a manifesta SIDDHIS-uri trebuie ca alte persoane să le recunoască. Orice persoană care își arată astfel (fără discernămint) puterile sale, nu poate fi un JNANI (eliberat). Prin urmare, SIDDHIS-urile nu merita nici măcar umbra unui gând. JNANA (cunoașterea ultimă), trebuie să fie unicul scop al căutării voastre .

Discipolul: Realizarea mea îi ajută pe ceilalți ?

Maestrul: Da, acesta este serviciul cel mai mare pe care puteți să li-l faceți. Cel care a descoperit mari adevăruri a ajuns în profunzimile tacute ale Sinelui. Dar nu există nici un "altul" care trebuie să-l ajute. Ființa Realizată vede

doar Sinele, precum aurarul nu este atent decât la aurul bijuteriilor ornate cu pietre pretioase care i se dau pentru evaluare. Atunci când va identificați cu corpul, sînteti de asemenea în mod fatal constient de nume și forme. Dar atunci când transcendeți corpul, dispare de asemenea și ideea de "ceilalți". Fiinta Realizata vede ca lumea

nu difera de ea însăși .

Discipolul: Nu ar fi preferabil ca sfintii (fiintele realizate) să trăiască în prezența celorlalți ?

Maestrul: Pentru ei nu există "altul" lângă care să poată trăi. Sinele este unică realitate .

Discipolul: Dar nu trebuie să încerc să ajut lumea care suferă ?

Maestrul: Forta care v-a creat, a creat de asemenea și lumea. Dacă ea are grija de voi, ea poate tot atât de bine să aibă grija și de lume. Deoarece Dumnezeu a creat lumea, este treaba Lui să se ocupe de ea nu a dumneavoastră .

Discipolul: Si datorita noastra de patrioti ?

Maestrul: Datoria voastră constă în A FI și nu în a fi ceva sau altceva.

"EU SINT CEL CARE SINT" - iată esența întregului adevăr. Metoda poate fi rezumată la fraza: "A RAMINE IN PACE". Și ce semnifică pacea? Ea vrea să spună "Distruge natura ta inferioară", deoarece fiecare nume și fiecare formă sînt o cauză de tulburare a păcii. "Eu-Eu" este Sinele. "Eu sînt acesta" este egoul. Atunci când "Eu" rămîne singur și unic, el este Sinele. Atunci când se uita pe sine și spune "Eu sînt acesta sau acela, eu sînt ca acesta sau acela", atunci este egoul .

Discipolul: Atunci cine este Dumnezeu ?

Maestrul: Sinele este Dumnezeu. Sentimentul "Eu sînt" este Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ar fi exterior Sinelui, ar fi existat un Dumnezeu lipsit de Sine, și un Sine lipsit de Dumnezeu, ceea ce este absurd. Tot ceea ce este necesar pentru Realizarea Sinelui este de A FI IMPACAT. Ce poate fi mai ușor? De aceea ATMA-VIDYA este calea cea mai ușor de urmat .

SINELE SI INDIVIDUALITATEA

Discipolul: Moartea dizolvă complet personalitatea unei fiinte, astfel încît ea să nu mai aibă o nouă naștere, la fel ca râurile ce se varsă în ocean pierzîndu-se complet în acesta ?

Maestrul: Apele se evaporă și se reîntorc pe coline sub forma de ploaie, pentru a curge în râuri care se varsă din nou în ocean; tot astfel, fiinta își pierde în timpul somnului profund starea sa de fiinta separată de tot, pentru a o regăsi cînd se trezește, conform SAMSKARASURILOR sau tendințelor datorate trecutului. (Latentele psihice al caror fascicoul provoacă apariția spectacolului lumii). La fel se întîmplă și la moarte. Individualitatea unei persoane care mai are încă SAMSKARASURI nu se pierde.

Discipolul: Cum este posibil acest lucru ?

Maestrul: Privește un copac ale cărui ramuri au fost tăiate: el reînmugurește. Atîta vreme cît rădăcinile sale nu sînt moarte, copacul continuă să crească. În același fel, SAMSKARASURILE, care plonjează pur și simplu în Inimă în momentul morții, dar care prin această cufundare nu sînt distruse, determină reîncarnarea atunci cînd sosește momentul potrivit. Astfel renaste JIVA.

Discipolul: Dar cum acești JIVA nenumărați și universul imens al cărui existență o însoțeste pe-a acestora, pot să izbucneasca din aceste SAMSKARASURI atât de subtile care s-au cufundat în Inimă în momentul morții ?

Maestrul: Banyanul (arbore foarte mare) se naste dintr-o samînta minuscula; tot stfel, JIVASII si universul întreg cu nume si forma germineaza si cresc plecînd de la SAMSKARASURI imateriale .

Discipolul: Cum emana individualitatea din Sinele Absolut si cum este posibila reîntoarcerea sa în Sine ?

Maestrul: La fel cum o scînteie porneste din foc, tot astfel individualitatea emana din Sinele Absolut. Scînteia este egoul. In cazul lui AJNANI (omul ignorant) egoul se identifica cu obiectul chiar în momentul aparitiei acestuia. El nu poate subzista fara aceasta relatie cu obiectele; ea este datorata lui AJNANA (ignoranta) a carei distrugere este chiar scopul eforturilor spirituale. Daca aceasta tendinta de a te identifica cu lucrurile este distrusa, egoul devine atît de pur încît el sfîrseste prin a se uni cu Sursa sa. Falsa identificare de sine cu corpul se numeste DEVATMA-BUDDHI sau ideea ca "Eu sînt corpul". Aceasta idee trebuie sa dispara pentru a putea realiza un progres pe calea spirituala .

Discipolul: Cum trebuie sa procedam pentru a dezradacina aceasta idee ca "eu sînt corpul" ?

Maestrul: In SUSHUPTI sau somnul profund fara vise existati fara ca aceasta experienta sa fie asociata corpului sau mentalului, desi o asemenea relatie exista în celelalte doua stari de constiinta. Daca ati fi una cu corpul, cum ati putea exista fara el în SUSHUPTI? Va puteti separa de ceea ce va este exterior, dar nu va puteti desparti de cele cu care sînteti indisolubil unit. Deci nu sînteti una cu corpul. Trebuie sa ajungeti sa înțelegeti aceasta în starea de veghe. Studiem cele trei stari (de veghe, de somn cu vise, de somn fara vise) pentru a dobîndi aceasta cunoastere .

Discipolul: Cum egoul, care se manifesta doar în limitele celor doua stari, poate totusi sa încerce sa realizeze Sinele care înglobeaza toate cele trei stari ?

Maestrul: Traim experienta egoului pur în intervalele dintre doua stari sau între doua gînduri. Egoul se aseamana cu o omida care nu paraseste o frunzadecît dupa ce s-a agatat de o alta. Ii putem cunoaste adevarata sa natura numai atunci cînd am pierdut orice contact cu obiectele sau cu gîndurile. Trebuie sa înțelegem ca în acest interval se manifesta Realitatea constanta si imuabila, adevarata noastra fiinta, datorita convingerii pe care ne-o da studiul celor trei stari: JAGRAT, SWAPNA, SUSHUPTI .

Discipolul: As putea ramîne în SUSHUPTI cît timp vreau si as putea intra în aceasta stare la vointa, asa cum fac în cazul starii de veghe? Cum experimenteaza un JNANA (eliberat) aceste trei stari ?

Maestrul: SUSHUPTI exista de asemenea în starea ta de veghe. In acest moment, de exemplu, esti în SUSHUPTI. Trebuie sa deveniti constienti de ea voluntar în timp ce sînteti treziti. De fapt, nu exista un "a intra" si un "aveni" între starea de veghe si SUSHUPTI. A fi constient de această în urma în starea de JAGRAT se numeste "JAGRAT-SUSHUPTI": acesta este SAMADHI .

AJNANI nu poate sa ramîna mult timp în SUSHUPTI deoarece natura sa îl obliga sa iasa de acolo. Egoul sau nu este mort si reapare în mod constient. Din contra, JNANI (Cel eliberat) elimina egoul chiar de la sursa acestuia. El poate parea uneori ca are ego, ca si cum ar fi împins de PHARABDHA (PRARABDHA KARMA - cantitatea de acte carenu potsa nu se realizeze, înainte de a ajunge la pacea interioara deplina). Aceasta semnifica faptul ca în viata curenta a unui JNANI, PRARABDHA poate sa para ca mentine sau sustine egoul, cum se întimpla în cazul unui AJNANI. Dar exista între cei doi o diferenta fundamentala. Egoul unui AJNANI atunci cînd se manifesta (de altfel el nu dispare niciodata în afara starii de somn profund) își ignora complet Sursa. Cu alte cuvinte, AJNANI nu este constient de starea sa de SUSHUPTI în starea de veghe si în cea de somn cu vise. In cazul unui JNANI, din contra, aparitia sau existenta egoului nu sînt decît

aparente. El se bucura de existenta sa continua si transcendentală în pofida acestei existente aparente a egoului. El își pastrează atenția (LAKSHYA) fixată continuu asupra Sursei. Acest fel de ego nu mai poate face rau. Este precum scheletul unei frînghii putrezite;

Își pastrează forma dar nu mai poate să lege. Pastrînd în mod constant atenția asupra Sursei, egoul sfîrșește prin a se dizolva, precum se dizolva o papușă de sare în apa mării .

Discipolul: Ce semnifică Crucificarea ?

Maestrul: Corpul este crucea. Isus, fiul omului este egoul, cu alte cuvinte ideea că "eu sînt corpul". Atunci cînd fiul omului este crucificat, egoul dispare. Doar Ființa Absolută mai supraviețuiește; atunci este momentul învierii Sinelui Glorios, a învierii lui Cristos - Fiul lui Dumnezeu .

Discipolul: Dar cum putem justifica crucificarea? Aceasta omorîre nu este o crimă teribilă ?

Maestrul: Întreaga lume este vinovată de sinucidere. Starea naturală de eternitate și binecuvîntare este sufocată de ignoranță. Astfel, viața prezintă provine dintr-un asasinat, cel al Existenței eterne. Nu este aceasta o sinucidere? La ce bun să vă frămîntați în problema morții și a crimei ?

Discipolul: Atunci cînd PRARABDHA este consumată egoul se dizolva complet fără a lăsa cea mai mică urmă. Aceasta este Eliberarea Ultimă, NIRVANA. Dar atîta timp cît PRARABDHA nu este distrusă egoul revine, menținînd în continuare ființa în viață, așa cum este în cazul unui JIVANMUKTA (eliberat în viață) .

AHAM SI AHAMVRITTI

Discipolul: Cum o căutare realizată prin intermediul egoului ne poate revela faptul că el este ireal ?

Maestrul: Existența egoului face parte din lumea fenomenelor. Îl putem transcende absorbîndu-ne în sursa de unde se ridică AHAMVRITTI (*) (sentimentul de "Eu", care este permanent la omul obișnuit) .

* MAHARISHI afirmă că aceasta "formă mentală" (a eului AHAMVRITTI) este sursa tuturor celorlalte forme mentale, adică a întregii experiențe în lumea manifestată .

Discipolul: AHAMVRITTI (sentimentul egoului) nu este totodată una din cele trei forme sub care se manifestă egoul ? YOGAVASISHTHA, ca de altfel și alte texte străvechi, vorbesc despre trei forme ale egoului .

Maestrul: Este adevărat. Au fost descrise "trei corpuri" ale egoului: material, subtil (astral) și causal. Aici nu este vorba decît de o analiză. Dacă metoda folosită pentru a face această analiză ar fi trebuit să depindă de forma egoului, puteți fi siguri că niciodată, nici o căutare adevărată nu ar fi fost posibilă; formele pe care le poate lua egoul sînt multe. ATMAVICHARA (investigarea de sine, introspectia, căutarea în sine însuși a Realității Absolute, realizată după o metodă rațională) cere ca voi să o realizați cu o singură formă a egoului, adică cu AHAMVRITTI .

Discipolul: E posibil totodată ca ea să rămîna incapabilă să realizeze JNANA (cunoaștere); a experimenta continuu starea de "Eu sînt BRAHMAN (Supremul Absolut)", "Totul este Sine") ?

Maestrul: Căutarea Sinelui, al cărui fir conducător este AHAMVRITTI, este comparabilă cu căutarea unui cîine care își găsește stăpînul grație mirosului său. Stăpînul se poate găsi într-un loc îndepărtat, necunoscut. Totuși aceasta nu-l împiedică cu nimic pe cîine să revină lînga el. Mirosul stăpînului este pentru animal un indiciu infailibil. Nimic altceva: vestmîntul său, statura - nu contează

pentru cîine. Cîinele se ataseaza fara greseala mirosului, în timp ce își cauta stăpînul și în final el reușește să îl găsească .

Discipolul: Rămîne totuși întrebarea: De ce trebuie să cautăm sursa lui AHAMVRITTI excluzînd toate celelalte VRITTISURI (turbion mental, orice fapt psihic, orice idee, orice sentiment, orice nuanță afectivă) pentru a ajunge la Realizarea Sinelui ?

Maestrul: Cuvîntul AHAM este prin el însuși foarte sugestiv. Cele două litere care îl compun, A și HA, sînt prima și ultima literă a alfabetului sanscrit. Acest cuvînt ne sugerează că totul este inclus în el. De ce? Pentru că AHAM semnifică existența în ea însăși. Deși conceptul de "Eu" sau de "Eu sînt" este desemnat de obicei prin termenii AHAMVRITTI, el nu se aseamănă totuși cu celelalte VRITTISURI (fenomene psihice) ale mentalului. Spre deosebire de acestea din urmă care nu sînt legate în mod esențial unele de altele, AHAMVRITTI este legat în mod egal, prin însăși natura sa, de fiecare din celelalte VRITTISURI. Fără AHAMVRITTI nu poate exista nici un alt fel de VRITTI, în timp ce el însuși poate exista în mental fără a depinde de nici unul din celelalte VRITTISURI. El diferă deci de celelalte într-un mod fundamental. Cautarea sursei din care se naște AHAMVRITTI nu vrea deci doar să ducă la fundamentele unei forme de ego ci chiar la sursa din care emana eul, cu alte cuvinte cautarea și realizarea sursei egoului, atunci cînd acesta ia forma de AHAMVRITTI, implică în mod necesar să fi fost transcens egoul sub toate celelalte forme .

Discipolul: Admitînd că AHAMVRITTI include în esență să toate formele de ego, de ce trebuie totuși să alegem acest VRITTI și nu un altul atunci cînd cautăm Sinele ?

Maestrul: Deoarece el este conținutul ireductibil al tuturor experiențelor voastre; deoarece căutînd sursa să adoptați singura metodă care poate fi utilizată pentru a ajunge la Sine. Se spune că egoul posedă un corp cauzal. Cum credeți că puteți să faceți din el obiectul investigației voastre? Atunci cînd el se află în această formă, voi sînteți cufundați în tenebrele somnului .

Discipolul: Egoul sub formele sale imateriale și cauzale nu devine intangibil, astfel că nu mai putem să-l sesizăm căutînd sursa lui AHAMVRITTI în timpul stării de veghe ?

Maestrul: Nu. Această căutare duce la însăși existența egoului. Imaterialitatea acestuia din urmă nu trebuie să ne deruteze .

Discipolul: Singurul scop adevărat este acela de a realiza ființa pură și neconditionată a Sinelui, care nu depinde deloc de ego. La ce-ar putea folosi o căutare centrată pe ego în formă să de AHAMVRITTI ?

Maestrul: Egoul nu se caracterizează decît printr-o singură funcție esențială (deoarece el este evanescent, contează mai puțin faptul că îl înfățișăm aici sub formă să, sub activitatea să sau în orice alt fel). El este un nod care leagă Sinele (Conștiința pură) de corpul fizic care este inert și lipsit de capacitatea de a simți. De aceea egoul este numit CID JADA GRANTHI (nodul dintre conștiința și ceea ce este neanimat), eul, aparatul psihic. Căutînd sursa lui AHAMVRITTI veți sesiza numai aspectul esențial al egoului, CIT (conștiința, văzută ca o caracteristică a Realității Ultime). Din acest motiv această analiză trebuie să vă conducă la realizarea purei Conștiințe de sine .

Discipolul: Ce relație există între Conștiința pură realizată de JNANI (cel care trăiește în JNANA, omul eliberat) și "Eu", acceptat că experiența esențială și primordială ?

Maestrul: Conștiința nediferențiată a ființei pure este Inima, HRIDAYAM, ceea ce sînteți cu adevărat, așa cum însuși cuvîntul o exprimă (HRIT + AYAM = inimă, aceasta). Din inimă emana eul. Aceasta este experiența primordială. Acest Eu are caracterul de SHUDDHA SATTVA (SATTVA pură). Cu această calitate de

SHUDDHA SATTVA SVARUPA (a carei natura proprie este SATTVA pura, adica neatins de RAJAS si TAMAS) El pare sa subziste la JNANI (eliberat) .

Discipolul: La JNANI (omul eliberat) egoul subzista sub forma SATTVAICA si prin urmare el pare a fi real. Este adevarat ?

Maestrul: Nu. Existenta egoului, sub orice forma ar fi, este ea însasi o aparenta, atât la JNANI (omul eliberat) cât si la AJNANI (omul ignorant). Dar acesta din urma este dominat de iluzia ca starea de veghe si lumea sînt reale; egoul îi pare a fi real. Vazînd un JNANI (om eliberat) actionînd ca celelalte persoane, se va simti obligat sa-i atribuie si lui o individualitate .

Discipolul: Atunci care este rolul lui AHAMVRITTI la JNANI (omul eliberat) ?

Maestrul: El nu are rol. Caracteristica unui JNANI este Inima însasi. El este unit, identificat cu aceasta pura Constiinta nediferentiata pe care UPANISHADELE o desemneaza sub numele de PRAJNANA (constiinta care cunoaste). In AITAREYAUPANISHAD exista una din cele patru mari afirmatii ale UPANISHADELOR: BRAHMAN este PRAJNANA". PRAJNANA este cu adevarat BRAHMAN (Suprem Absolut) decît PRAJNANA" .

Discipolul: Cum este posibil atunci ca AJNANI (omul ignorant) sa traiasca în aceasta nefericita ignorare a singurei si unice Realitati ?

Maestrul: Deoarece el nu își percepe decît propriul mental care nu face decît sa reflecte lumina raspîndita de Constiinta Pura care emana din Inima. De aceasta Inima, AJNANI (omul ignorant) nu are cunoastere. De ce? Pentru ca mentalul sau este extrovertit si nu i-a cautat niciodata sursa .

Discipolul: Ce împiedica aceasta lumina infinita si nediferentiata a Constiintei care emana din Inima sa se reveleze unui AJNANI (om ignorant) ?

Maestrul: Precum apa dintr-un vas reflecta imensul soare în limitele strîmte ale recipientului, tot astfel VASANASURILE sau tendintele latente ale individului reflecta, precum oglinzile, lumina universala si infinita a Constiintei emanînd din Inima, prezentînd sub forma de reflexie, fenomenul pe care noi îl numim mental. Cum el nu vede decît aceasta reflexie, AJNANI (omul ignorant) ajunge sa se creeze o fiinta finita, un JIVA (individualitate). Daca mentalul se introverteste cautînd sursa lui AHAMVRITTI, VASANASURILE se sting. Absenta lor antreneaza disparitia fenomenului de reflexie, adica a mentalului care se resoarbe atunci în lumina Realitatii Unice, Inima. Aici se afla rezumatul si esenta a ceea ce un aspirant la desavîrsire trebuie sa cunoasca. Datoria sa imperioasa consta în a cauta cu fervoare si concentrare sursa lui AHAMVRITTI .

Discipolul: Dar eforturile pe care el le poate face se limiteaza la starea de veghe. Cum o cautare realizata într-o singura stare din cele trei ale mentalului, poate sa distruga mentalul ?

Maestrul: Fara îndoiala, SADHAKA incepe sa caute sursa lui AHAMVRITTI cînd este în starea de veghe. Nu se poate spune atunci ca mentalul sau a fost distrus. Dar însusi procesul de cautare a Sinelui reveleaza aspirantului ca alternanta sau transmutarea celor trei stari ale mentalului, ca de altfel a celor trei stari în sine, face parte din lumea fenomenala care nu ar trebui sa afecteze ardenta sa cautare interioara.

Cautarea Sinelui prin intermediul autoanalizei nu este posibila de fapt decît daca se realizeaza cu o deosebit de intensa introvertire a mintii. Scopul final al unei asemenea cautari este cu adevarat Inima, Lumina Nediferentiata a Constiintei Pure, în care stralucirea reflectata a mentalului este complet resorbita .

Discipolul: Nu exista deci nici o diferentiere pentru un JNANI între cele trei stari ale mentalului ?

Maestrul: Cum ar putea sa existe din moment ce mentalul însusi este dizolvat si pierdut în lumina Constiintei ? Pentru JNANI cel trei stari sînt toate la fel de

ireale. AJNANI este incapabil sa înțeleaga aceasta deoarece, pentru el, starea de veghe este modul prin care el atinge realitatea, în timp ce JNANI recunoaste Realitatea prin Realitatea însasi.

Pura Conștiinta este eterna prin însasi natura sa. Ea subzista imuabil în starea de veghe, în vis si în somnul profund. În ochii celui care s-a absorbit în aceasta realitate nu exista nici mental, nici vreuna din stari si prin urmare nici introvertire nici extrovertire. El este starea permanent treaza deoarece el este trezit fata de Sinele etern .

El este starea de vis perpetuu deoarece pentru el lumea nu este alt lucru decât un vis constant repetat . El este starea de continua adormire deoarece este în orice moment eliberat de conștiinta lui "Eu sînt corpul"

Discipolul: Trebuie deci sa consider ca va aflati într-o stare de trezire-visare-adormire în timp ce îmi vorbiti ?

Maestrul: Cum experienta voastra constienta se limiteaza doar la momentele de extrovertire a mentalului, voi numiti momentul prezent stare "de veghe". Dar sînteti în acest moment adormiti fata de Sine, ceea ce face din voi oameni care dorm perpetuu .

Discipolul: Somnul nu este pentru mine decât o simpla vacuitate .

Maestrul: Gînditi astfel deoarece starea voastra de veghe consta într-o constanta efervescenta a mentalului vostru agitat .

Discipolul: Prin vacuitate înțeleg ca în timpul somnului nu am, ca sa spun asa, conștiinta de nimic. Pentru mine e ca si cum nu as exista .

Maestrul: Dar totusi existati atunci cînd dormiti .

Discipolul: Este posibil, în orice caz eu nu-mi dau seama .

Maestrul: Eu sper ca glumiti. Vreti sa spuneti ca nu existati în timpul somnului? Va numiti domnul X cînd adormiti, iar cînd va treziti descoperiti ca ati devenit domnul Y ?

Discipolul: Faptul ca îmi conserv identitatea poate fi un efect al memoriei mele .

Admitînd aceasta, vedeti acest lucru posibil daca nu ar exista o continuitate a conștiintei ?

Discipolul: Dar eu nu sînt constient de aceasta continuitate atunci cînd dorm .

Maestrul: Nu. Dar cine declara în acest moment ca nu a fost constient?

Bineînțeles, mentalul tau. Puteti sa afirmati ca nu mai exista mental atunci cînd dormiti. Dar ce valoare poate avea marturia pe care o aduce mentalul vostru asupra existentei voastre si asupra a ceea ce traiti în timpul somnului? A cautat sprijinul mentalului pentru a nega existenta voastra sau conștiinta în aceasta stare de somn, este ca si cum ati cere fiului vostru sa se îndoiasca de propria voastra nastere. Aduceti-va aminte, v-am mai spus-o, ca existenta si conștiinta nu sînt doua lucruri diferite. Ele sînt identice si daca, dintr-un anumit motiv, vasimțiti obligati sa admiteti ca existati atunci cînd dormiti, fiti sigur ca aveti, de asemenea, conștiinta ca existati. Conștiinta pe care o pierdeti în timpul somnului este cea a existentei voastre corporale. Confundati, pentru moment, veritabila Conștiinta a Sinelui care este eterna. PRAJNANA (conștiinta care cunoaste), sursa lui "EU", subzista întotdeauna si nu este afectata de nici una dintre cele trei stari trecatoare ale mentalului.

PRAJANAN va permite sa va pastrati identitatea. PRAJNANA provine de dincolo de cele trei stari si poate sa subziste dincolo de ele si indiferent de ele. Va trebui sa cautati aceasta realitate în timpul a ceea ce voi numiti starea de veghe, urcînd de la AHAMVRITTI pîna la sursa sa. Aceasta cautare, intens practicata, va va revela faptul ca mentalul si cele trei stari ale sale sînt nereale. Vetii descoperi ca sînteti Conștiinta Eterna, infinita a Fiintei Pure: Sinele, Inima .

INIMA ESTE SINELE

Discipolul: SRI BHAGAVAN vorbește despre Inima ca fiind sediul Conștiinței și ca fiind identică cu Sinele. Ce semnifică în mod exact "Inima" ?

Maestrul: Îmi puneți această întrebare despre Inima deoarece sunteți interesat de izvorul Conștiinței. Cercetarea "eului" și a naturii sale exercită asupra oricărui spirit profund o fascinație irezistibilă .

Fie ca îl numiți Dumnezeu, sau Sinele, sau Inima, sau locul Conștiinței, acest lucru nu are nici cea mai mică importanță. Punctul pe care trebuie să-l percepem și pe care de aceea îl numim Inima, semnifică centrul cel mai profund al ființei noastre, fără de care nimic nu ar fi putut exista .

Discipolul: Totuși SRI BHAGAVAN a indicat pentru Inima un anumit loc în corpul fizic, adică în regiunea pieptului, la două degete în dreapta sternului .

Maestrul: Da, acolo este, așa cum afirmă înțelepții, centrul experienței spirituale .

Acest centru este spiritual; el nu are nici o legătură cu inima fizică, cea care face ca sângele să circule și care este denumită cu același nume. Centrul spiritual al Inimii nu este un organ corporal. Nu se poate spune despre Ea decât un singur lucru, că Ea constituie chiar sursa ființei noastre. Este cea cu care sunteți identici (cum o indică și literal și numele în sanscrită), fie ca sunteți treziți, adormiți, visând, absorbiți în muncă, sau cufundați în SAMADHI .

Discipolul: În acest caz, cum poate fi localizată într-o parte a corpului? Fixând un loc precis Inimii, se pare că atribuim limite fiziologice pentru ceva ce este dincolo de spațiu și timp .

Maestrul: Este adevărat. Dar persoana care pune această întrebare despre poziția Inimii consideră, de asemenea, că ea există cu sau în corpul său. Dumneavoastră, cel care mă întrebați în acest moment aveți impresia că doar corpul dumneavoastră se află aici și că de fapt îmi vorbiți de undeva din spațiu ? Nu, bineînțeles, deoarece admiteți existența dumneavoastră corporală. Pentru că pornim din acest punct de vedere putem vorbi despre corpul fizic .

La drept vorbind, Conștiința Pură este indivizibilă. Ea nu se poate împărți în părți. Ea nu posedă nici formă, nici "interior", sau "exterior", nici "dreapta", sau "stânga". Conștiința Pură, care este deci Inima, include în ea tot ceea ce există. Nimic nu-i poate fi exterior. Acesta este Adevărul Ultim. Pornind de la acest punct de vedere absolut, este evident imposibil să asociem vreun loc fizic Inimii, Sinelui sau Conștiinței. De ce? Deoarece corpul este o simplă proiecție a mentalului care la rândul său este o umilă reflexie a Inimii luminoase. Cum Ceea ce conține totul ar putea fi marginită în acest spațiu minuscule al corpului fizic, când acest corp însuși nu reprezintă decât o infimă manifestare fenomenală a Realității Ultime? Dar cine în această lume va înțelege aceasta? Oamenii nu pot să gândească decât în termenii corpului fizic și ai universului senzorial. Să luăm un exemplu: Dumneavoastră spuneți: "Am parasit îndepărtata mea țară, situată dincolo de Himalaya, pentru a veni în acest ASRAM", dar acest lucru nu este adevărat. Ce reprezintă "a merge", ce reprezintă "a te întoarce", ce reprezintă orice mișcare pentru Spiritul unic și universal care sunteți? Voi sunteți acolo unde întotdeauna ați fost. Corpul vostru este cel care și-a schimbat locul și s-a transportat dintr-o țară în alta până a ajuns la ASRAM. Acesta este simplul adevăr. Totuși pentru o persoană care se consideră a fi un subiect ce trăiește într-o lume obiectivă, aceasta este o propoziție care pare de domeniul imaginației. Deci, coborând la nivelul de înțelegere obișnuită, i se asociază Inimii un loc determinat în corpul fizic .

Discipolul: Dar cum as putea înțelege atunci acea afirmație a lui BHAGAVAN, conform căreia experiența centrului Inimii se poate localiza într-un loc anume din zona pieptului ?

Maestrul: Atunci când ați admis în mod real că din punctul de vedere veritabil și absolut Inima (sau Conștiința Pură) se găsește dincolo de spațiu și timp, restul va fi ușor de înțeles dintr-o perspectivă exactă .

Discipolul: Chiar din această optică am pus întrebarea referitoare la poziția Inimii. Eu aș vrea să înțeleg experiența lui BHAGAVAN .

Maestrul: Pura Conștiința transcende mentalul. Ea este experimentată direct. Inteligenții cunosc existența lor acorporală, care nu are sfârșit, exact la fel cum oamenii obișnuiți își cunosc existența în corpul fizic. Totodată, experiența Conștiinței poate să-o comporte pe cea a corpului, sau nu. În experimentarea acorporală a Conștiinței Pure, un înțelept se află dincolo de spațiu și timp. Lui nu i se poate pune nici o întrebare referitoare la locul unde este plasată Inima. Corpul fizic nu poate rămâne în viață în afara Conștiinței. Senzația noastră că trăim într-un corp are deci ca bază Conștiința. Dar această senzație corporală, prin însăși natura ei, implică limitări și nu poate coincide cu Conștiința eternă și fără sfârșit. Ea nu este decât un reflex punctual și minuscul al Conștiinței Pure cu care înțeleptul a înțeles că este identic. Pentru el, prin urmare, această conștiință corporală nu este decât un fel de reflexie în conștiința infinită și radioasă care este el însuși. Este singurul mod în care înțeleptul își resimte existența fizică. În timpul experienței sale transcendente (dincolo de limitele corpului) când percepe Inima în calitate de Pura Conștiință, înțeleptul nu ține în nici un fel cont de corpul său. El localizează atunci în interiorul limitelor sale corporale această experiență a Absolutului, printr-un fel de amintire senzorială care provine din momentele în care el era conștient de corpul său .

Discipolul: Pentru oameni ca mine, care nu au nici experiența directă a Inimii și nici amintirea care reprezintă o consecință a acestei experiențe, problema pare destul de dificilă. Am putea să încercăm să găsim acest loc ?

Maestrul: Dacă locul Inimii ar fi trebuit să depindă de un gen de ghicire, chiar și pentru omul obișnuit, aceasta ar fi fost o problemă lipsită de importanță. Dar nu, în nici un caz, nu poate fi vorba despre ghicire; trebuie să existe o intuiție reală și infailibilă .

Discipolul: Cine trebuie să aibă această intuiție infailibilă ?

Maestrul: Toată lumea .

Discipolul: SRI BHAGAVAN, îmi atribuiți o cunoaștere intuitivă a Inimii ?

Maestrul: Nu, nu a Inimii, ci a amplasării sale în corpul fizic .

Discipolul: SRI BHAGAVAN, afirmați că eu îmi cunosc prin intuiție poziția Inimii în corpul fizic ?

Maestrul: De ce nu ?

Discipolul: (aratându-se cu degetul): SRI BHAGAVAN, vă referiți la mine personal ?

Maestrul: Da, iată intuiția. Cum v-ați desemnat prin acest gest? Nu v-ați plasat degetul pe partea dreaptă a pieptului? Chiar acolo este centrul Inimii .

Discipolul: Neputând să cunosc direct Inima trebuie, să mă sprijin pe această intuiție ?

Maestrul: Ce este atât de șocant? Atunci când un școlar afirmă "Eu sunt cel care a făcut această adunare" sau atunci când va întreaba "Vreți ca eu să vă aduc să citiți această carte?", va va desemna capul său, care i-a permis să facă adunarea, sau picioarele sale, care l-au purtat atât de rapid pentru a vă face un serviciu? Nu. În ambele cazuri degetul arătător se va îndrepta către partea dreaptă a corpului în mod natural, exprimând cu inocență acest adevăr profund că sursa Eului său se găsește acolo. Aceasta este o intuiție infailibilă care, în

acest fel, îl face sa se refere la el însusi, la aceasta Inima care este Sinele. Este un act absolut involuntar si universal, identic la toti indivizii. Ce dovada mai convingatoare doriti în legatura cu pozitia Inimii în corpul fizic ?

Discipolul: Totusi, eu am auzit un sfânt declarînd ca își resimte experiențele spirituale în locul situat între sprîncene .

Maestrul: Cum am mai spus deja, aici este vorba de Realizarea Ultima si Perfecta, care transcende relatia subiect-obiect. Atunci cînd este realizata, nu mai conteaza unde este plasata experienta spirituala .

Discipolul: Este vorba de a sti care dintre cele doua puncte de vedere este corect:

- 1) centrul experientelor spirituale este situat între sprîncene;
- 2) el este situat în zona pieptului .

Maestrul: Daca doriti sa va daruiti unei practici spirituale va veti concentra între sprîncene. Vetii realiza atunci BHAVANA (contemplarea imaginativa a mentalului). Starea suprema (ANUBHAVA) sau realizarea cu care va identificati complet si în care vise resoarbe întreaga individualitate, transcende mentalul. Atunci nu mai exista nici un centru care sa vi se para distinct si separat .

Discipolul: As vrea sa va pun o întrebare în termeni usor diferiti. Locul dintre sprîncene poate fi considerat sediu al Sinelui ?

Maestrul: Dumneavoastra acceptati Sinele ca sursa ultima a Conștiintei, care subzista fara schimbare în cele trei stari ale mentalului. Acest lucru îl admiteti. Dar priviti ce se întîmpla cu o persoana în meditatie care selasa stapînita de somn. Primul semn al acestei toropeli este urmatorul: capul începe sa cada spre piept. Acest fenomen nu ar putea sa se produca daca Sinele ar fi fost situat între sprîncene sau în oricare alta parte a capului. În timpul somnului profund, experienta Sinelui nu este resimtita între sprîncene. Deci, nu am putea considera acest centru ca fiind sediul Sinelui fara a accepta în acelasi timp faptul ca acesta din urma își abandoneaza din cînd în cînd locul sau, ceea ce este absurd. SADHAKA (aspirantul la spiritualitate) poate avea, cu siguranta, experiente la nivelul tuturor centrilor sau CHAKRA asupra carora el își concentreaza atentia. Nu este nici un motiv sa concluzionam ca locul particular al acestor experiente ar fi, ipso facto, locul Sinelui. Se povesteste o istorie interesanta despre KAMAL, fiul sfîntului KABIR. Ea arata faptul ca acest cap si, a fortiori, locul dintre sprîncene nu poate fi considerat ca sediu al Sinelui. KABIR avea o intensa devotiune fata de SRI RAMA. El nu ezita niciodata sa ofere de mîncare celor care aduceau din toata inima lor, slava lui DUMNEZEU. Totusi, într-o zi el a constatat ca nu avea cît ar fi fost nevoie pentru o reuniune a credinciosilor. Nimic nu a putut totusi sa îl opreasca sa pregateasca dinainte masa în dimineata urmatoare. Impreuna cu fiul sau au parasit, deci, casa în mijlocul noptii pentru a face rost de alimente. Se povesteste, apoi, ca tatal si fiul au luat toate proviziile unui vînzator printr-o gaura pe care au facut-o în peretele casei acestuia. Apoi fiul s-a întors înapoi pentru a trezi familia vînzatorului si a le spune ca ei au fost pradati, deoarece a anunta acest lucru era pentru el o chestiune de principiu. Din nefericire, atunci cînd a vrut sa se salveze fugind prin spartura zidului, pentru a-si ajunge tatal care îl astepta la celalalt colt al casei, trupul sau s-a întepenit în acea spartura si i-a fost imposibil sa scape de acolo. Nevrînd sa fie descoperit de urmaritorii sai (deoarece în acest caz i-ar fi fost imposibil sa-i hraneasca pe credinciosi a doua zi), KAMAL l-a strigat pe tatal sau cerîndu-i sa-i taie capul si sa i-l ia cu el, ceea ce acesta a si facut. KABIR a reusit sa fuga cu proviziile furate si cu capul fiului sau, pe care l-a ascuns pentru a nu fi descoperit hotul proviziilor. Dimineata urmatoare, KABIR i-a primit pe credinciosi asa cum fusese stabilit, fara sa se îngrijoreze deloc de evenimentele din noaptea precedenta. "Daca aceasta este

vointa lui RAMA, si-a zis el, ca fiul meu sa-si piarda viata, asa sa fie!" Seara, el a iesit în oras în procesiune cu grupul prietenilor lui, pentru a realiza un BHAJANA si toatec elelalte ritualuri traditionale. In acest timp, vânzatorul caruia i se furasera alimentele, s-a dus sa se plînga regelui si a aratat corpul mutilat al lui KAMAL. Dar ce indiciu putea sa-i aduca un corp fara cap? Pentru a descoperi identitatea cadavrului, regele a ordonat sa fie expus într-un loc foarte vizibil al strazii principale în speranta ca cineva va veni sa îl recunoasca sau sa îl ia. Într-adevar, nici un cadavru nu putea fi abandonat fara ca parintii si familia sa sa îl binecuvînteze. Regele spera sa obtina noi informatii de la omul care s-ar fi apropiat si ar fi luat trupul baiatului, si de aceea el pusese cîtiva politisti sa supravegheze acel loc. KABIR si credinciosii, cîntînd BHAJANA au ajuns sa treaca pe strada exact prin locul în care se afla corpul lui KAMAL. Spre surprinderea tuturor a fost vazut atunci cadavrul ridicîndu-se si începînd sa-si miste mîinile ritmic, marcînd masura BHAJANEI pe care grupul o cînta. Aceasta istorie dovedeste ca nici capul, nici locul dintre sprîncene nu sînt sediul Sinelui. Totodata s-a remarcat ca daca unui luptator pe cîmpul de batalie i se taie capul printr-o lovitura viguroasa de sabie, corpul continua sa se deplaseze si sa-si miste mîinile ca si cum ar continua lupta, înainte de a cadea total lipsit de viata.

Discipolul: Dar corpul lui KAMAL era totusi mort de mai multe ore.

Maestrul: Ceea ce numiti moarte nu era pentru KAMAL o experienta extraordinara. Iata ce i s-a întîmplat cînd era înca si mai tînar. În copilaria sa, KAMAL a avut un prieten de aceeasi vîrsta cu care se juca adesea un joc de bile. Ei doi au stabilit o regula conform careia cel care a pierdut una sau doua partide trebuia sa se conformeze dînd un gaj. Ei s-au despartit într-o seara rezultatul final fiind o partida în plus în favoarea lui KAMAL. Ziua urmatoare, vazînd ca prietenul sau nu soseste la întîlnire, KAMAL s-a dus la el pentru a-i cere gajul. Acolo, o imagine teribila îl astepta. Prietenul sau era întins pe un pat iar familia plîngea lînga el. "Ce s-a întîmplat?" întreba KAMAL. "El s-a jucat cu mine aseara si îmi datoreaza un gaj". Parintii si-au amplificat plînsul spunînd ca copilul a murit. "Nu!" a spus KAMAL. "El nu este mort. El doar se preface ca sa nu-mi plateasca gajul pe care mi-l datoreaza". Membrii familiei au protestat cerîndu-i lui KAMAL sa constate singur ca nefericitul copil era mort si avea corpul teapan si rece. "Pura comedie", a spus KAMAL. "Voi afirmati ca trupul sau este teapan si rece? Ce dovedeste aceasta? Si eu pot face acest lucru. Spunînd astfel, el s-a întins lînga prietenul sau si într-o clipa a devenit teapan si rece ca un mort. Saracii oameni, care pîna atunci plînsesera moartea propriului lor copil, au început, plini de uimire si suferinta, sa plînga de asemenea moartea lui KAMAL. Dar dintr-o data KAMAL se ridica si spun: "Vedeti! Am fost "mort" asa cum spuneti voi. Totusi, iata-ma din nou viu, plin de forta si ardoare. În acelasi fel, încearca si el sa ma pacaleasca, dar eu nu-l voilasa sa o faca, caci eu nu cred în comedia aceasta a lui". În final, sfintenia inerenta a lui KAMAL a readus viata copilului mort care i-a platit gajul pe care îl datora. Morala acestei povestiri este ca moartea nu înseamna distrugerea Sinelui. Relatiile Sinelui cu corpul nu sînt limitate la nastere si moarte. Locul sau în corpul fizic nu are nici o legatura cu experientele resimtite într-un loc particular, ca de exemplu locul dintre sprîncene: aceste experiente sînt datorate, într-adevar practicii lui DHYANA asupra acestui centru. Starea suprema a constiintei de Sine nu este niciodata absenta. Ea transcende cele trei stari ale mentalului, ea transcende viata si moartea.

Discipolul: Deoarece SRI BHAGAVAN a declarat ca Sinele poate sa fie resimtit în oricare din centrii de forta, desi locul sau este în Inima, nu ar fi posibil, gratie practicii lui DHYANA asupra centrului dintre sprîncene, ca tocmai acest centru sa devina locul Sinelui?

Maestrul: Atîta vreme este vorba de o etapă în practica concentrării, în care ne fixăm atenția asupra unui loc determinat, orice considerație despre locul Sinelui nu poate fi decît o teorie. Voi vă gîndiți că sînteți subiectul, cel care vede. Locul în care se concentrează atenția voastră devine obiectul care este văzut. Este deci vorba despre ceea ce se numește pur și simplu BHAVANA (idee). Atunci cînd, din contra, deveniți Martorul, vă absorbiți în Sine și nu sînteți decît una cu El. Aceasta este Inima .

Discipolul: Trebuie să practicăm neapărat concentrarea asupra locului dintre sprîncene ?

Maestrul: Atunci cînd se practică DHYANA, oricare ar fi ea, obiectul asupra căruia SADHAKA își fixează mintea, încetează să mai existe și să fie distinct de subiect. Subiectul și obiectul devin Sinele unic, Inima. Practica concentrării asupra centrului dintre sprîncene este o SADHAKA ca oricare alta. Pe durata concentrării gîndurile sînt disciplinate eficient. Și iată motivul: orice gînd reprezintă o activitate extrovertită a mentalului. El constituie o consecință directă a "vederii" fizice sau mentale. Totodată trebuie să notăm că această SADHAKA specială, care constă în fixarea atenției între sprîncene, trebuie însoțită de JAPA; într-adevăr, (în ordinea importanței organelor de simț), ceea ce vine pleacă imediat după ochiul fizic este urechea fizică, fie pentru a disciplina, fie din contra, pentru a dispersa mentalul. Tot astfel, după ochiul mentalului (cu alte cuvinte, vizualizarea mentală a obiectului) urmează urechea mentalului (cu alte cuvinte, articularea și ascultarea mentală a cuvîntului) care este cea mai importantă pentru a disciplina și a reîntări mentalul, sau pentru a-l distruge și, prin urmare, pentru a-i disipa forțele. Atunci cînd vă fixați ochiul mentalului asupra unui centru, de exemplu centrul dintre sprîncene, trebuie să practicați totodată articularea mentală a unui NAMA (nume) sau a unei MANTRA. Dacă nu, veți pierde cu rapiditate din vedere obiectul concentrării. SADHANA, așa cum a fost descrisă, conduce la identificarea numelui, verbului, Sinelui, -oricare ar fi termenul folosit - cu centrul ales pentru a ne realiza DHYANA. Cît despre Realizarea ultimă, aceasta este Conștiința pură, Sinele, Inima .

Discipolul: De ce SRI BHAGAVAN nu ne dă indicații privind practica concentrării asupra vreunui centru anume sau CHAKRA ?

Maestrul: YOGA-SUTRAS desemnează SAHASRARA în zona creștetului, ca fiind sediul Sinelui. PURUŠA SUKTA declară că este Inima. Pentru a-i permite unui SADHAKA să nu fie mereu supus îndoielilor mereu posibile, îl sfătuiesc să simtă "firul conducător" al lui "Eu" sau al lui "Eu sînt" și să-l urmeze pînă ajunge la sursa sa. Eu îl sfătuiesc astfel deoarece, în primul rînd este imposibil pentru oricine să aibă cea mai mică îndoială asupra notiunii de eu, în al doilea rînd, oricare ar fi SADHANA adoptată, scopul final este realizarea sursei lui "Eu sînt", care formează chiar premisele experienței voastre. Dacă, prin urmare, veți practica ATMA VICHARA veți ajunge la Inima care este Sinele .

CAUTAREA SINELUI

Discipolul: Cum putem realiza Sinele ?

Maestrul: Sinele cui? Găsește-l !

Discipolul: Al meu, dar cine sînt eu ?

Maestrul: Găsește-te pe tine însuți !

Discipolul: Nu știu cum să fac acest lucru .

Maestrul: Este suficient să reflectezi la această întrebare. Cine spune: "Eu nu știu? "Cine este "Eu" în această întrebare? Cine este cel care este necunoscut ?

Discipolul: Cineva sau ceva din mine .

Maestrul: Cine este acel cineva? În interiorul cui ?

Discipolul: Acesta este probabil un fel de putere...

Maestrul: Gaseste-o !

Discipolul: Pentru ce m-am nascut ?

Maestrul: Cine este nascut? Raspunsul este acelasi pentru toate întrebările .

Discipolul: Atunci, cine sînt eu ?

Maestrul (surîzînd): Ai venit pentru a ma face sa trec un examen? Tu trebuie sa spui cine esti .

Discipolul: Chiar daca as încerca de mii de ori nu cred ca as putea ajunge sa percep acest "Eu". Nu-mi este perceptibil în mod clar .

Maestrul: Cine declara ca "Eu" nu este perceptibil? Exista doi "Eu" în tine în care unul nu îl discerne pe celalalt .

Discipolul: In loc sa caut "Cine sînt eu?" as putea sa-mi pun întrebarea "Cine sînteti dumneavoastra?". Mintea mea s-ar putea fixa atunci asupra dumneavoastra, caci eu va consider ca fiind Dumnezeu, sub forma Gurului. As putea fi astfel mai aproape de scopul meu focalizîndu-ma asupra acestei cautari decît sa ma întreb "Cine sînt eu ?"

Maestrul: Oricare ar fi forma cautarii tale, vei fi obligat sa ajungi la un "Eu" unic, la Sine. Toate distinctiile care se stabilesc între "eu" si "voi", între Maestru si discipol, etc., sînt simple semne ale ignorantei. "Eul" suprem este singurul care exista. A gîndi altfel înseamna a ne crea iluzii. Exista în PURANA povestea înțeleptului RIBHU si a discipolului NIDAGHA. Ea este foarte instructiva .

RIBHU a transmis discipolului sau Adevarul Suprem al lui BRAHMAN (Supremul Absolut) Unic, fara egal. Totusi, în pofida eruditiei si inteligentei sale, NIDAGHA nu a simtit în el toata convingerea ca el ar fi facut pentru a adopta si a urma calea lui JNANA (Cunoasterii). Els-a întors pentru a-si dedica întreaga viata respectarii regulilor morale si religiei rituale .

Dar înțeleptul își iubea discipolul tot atît de mult cît acesta din urma își venera maestrul. In ciuda vârstei sale înaintate, RIBHU se hotărî sa mearga în satul lui NIDAGHA pentru a-si gasi discipolul si a vedea pîna la ce punct a reusit acesta, în urma învataturilor primite, sa transceanda ritualismul religios. Inteleptul s-a deghizat pentru a vedea cu proprii sai ochi felul în care NIDAGHA se comporta atunci cînd nu stia ca este observat de maestrul sau. Fara a fi recunoscut de NIDAGHA, taranul a întreat de ce este atîta agitatie. I s-a raspuns ca trecea regele .

- "O, este regele! Este în fata procesiunii !"

- "Dar unde este ?" a întreat taranul .

- "Acolo pe elefant" i-a raspuns NIDAGHA .

- "Spuneti ca regele este pe elefant. Da, îi vad pe amîndoi", a raspuns taranul. "Dar care este regele si care este elefantul?"

- "Ce!" A exclamat NIDAGHA. "Ii vedeti pe amîndoi dar nu stiti ca omul care este deasupra este regele si animalul de dedesubt este elefantul? Inseamna ca îmi pierd timpul vorbind cu un asemenea om !"

- "Va rog nu va pierdeti rabdarea cu un ignorant ca mine", l-a rugat taranul. "Ati spus"deasupra" si "dedesubt". Ce vreti sa spuneti cu aceasta ?"

NIDAGHA nu a mai putut suporta: "Vedeti regele si elefantul, unul deasupra si celalalt dedesubt si vreti totusi sa stiti ce semnifica "deasupra" si "dedesubt"! " a exclamat el. "Daca lucrurile pe care le vedeti si cuvintele pe care le rostesc nu va ajuta deloc, doar actiunea va putea sa va învete cîte ceva. Aplecati-va si veti vedea! "

Taranul s-a supus. NIDAGHA s-a suit pe umerii sai si i-a spus: "Acum veti înțelege. Eu sînt deasupra, ca regele; tu esti dedesubt, ca elefantul. Acum este clar ?"

- "Nu, nu încă" a răspuns taranul linistit. "Spuneti ca sînteti "deasupra" ca regele si ca eu sînt "dedesubt" ca elefantul."Regele", "elefantul", "deasupra", "dedesubt" pîna aici este clar. Dar vreți sa-mi explicati ce înțelegeti prin "Eu" si "Tu" ?"

Atunci cînd NIDAGHA s-a gasit brusc confruntat cu o asemenea problema atît de importanta, care consta în a defini pe "tu" în raport cu "eu", în mintea sa s-a facut lumina. El s-a aruncat imediat la pamînt si a cazut la picioarele maestrului sau spunînd: "Cine, daca nu RIBHU, venerabilul meu maestru, ar putea smulge astfel mintea mea de la aceasta existenta fizica dezvelita de profunzime, pentru a o aduce la Existenta adevarata a

Sinelui? O, maestru binevoitor, îti implor binecuvîntarea !"

Deoarece scopul vostru consta în a transcende fara întîrziere, gratie lui ATMA-VICHARA, zadarnicia acestei existente fizice, cum puteti justifica aceste distinctii între "tu" si "eu", care apartin corpului? Atunci cînd va directionati mintea catre interior pentru a cauta aici sursa gîndurilor, unde este "tu" si unde este "eu"? Trebuie mai întîi sa cautati pentru a deveni în final Sinele. El cuprinde în el însusi toate fenomenele .

Discipolul: Dar nu este ciudat faptul ca "Eu" trebuie sa caute "Eu"? Cautarea prin intermediul întrebării "Cine sînt eu?" nu reprezinta la urma urmelor o formula goala? Sau este necesar sa-mi pun aceasta întrebare la nesfîrsit, repetînd-o ca o MANTRA ?

Maestrul: Cautarea Sinelui cu siguranta nu implica o formula goala. Este mai mult decît repetarea oricarei MANTRA. Daca cercetarea interioara bazata pe întrebarea "Cine sînt eu?" ar fi fost o simpla investigatie mentala, ea nu ar fi avut o valoare prea mare. Scopul cautarii Sinelui prin intermediul acestei întrebări consta în a focaliza întregul mental asupra Sursei sale. Deci nu este vorba despre un "Eu". În final, cautarea Sinelui înseamna mult mai mult decît o formula goala, deoarece ea implica o activitate intensa a întregului mental pentru ca el sa ramîna fixat asupra purei Constiinte a Sinelui .

Cautarea Sinelui este singura metoda directa pentru a realiza Existenta neconditionata si absoluta care sînteti voi cu adevarat .

Discipolul: De ce cautarea Sinelui prin intermediul acestei întrebări este considerata singura metoda directa ce conduce la JNANA ?

Maestrul: Deoarece toate felurile de SADHANA, cu exceptia celei a lui ATMA-VICHARA, presupun sa pastram mentalul ca suport al SADHANEI însasi. Fara mental, nici o SADHANA nu poate sa fie practicata în afara de cea despre care vorbeam .

Egoul poate lua forme diferite din ce în ce mai rafinate pe masura ce avansam în practica spirituala, dar el niciodata nu este distrus .

Atunci cînd JANAKA (un stravechi rege înțelept, ce reprezinta pentru VEDE un ideal, acela al armonizării dintre starea de eliberare si eficacitate sociala) a exclamat "Acum am descoperit hotul care nu a încetat sa actioneze pentru a ma ruina ! El va fi imediat executat!", el facea aluzie la ego, la mental .

Discipolul: Dar hotul poate fi perceput la fel de bine si prin alte SADHANA .

Maestrul: A încerca sa distrugi egoul sau mentalul prin alte SADHANA decît ATMA-VICHARA, este ca si cum hotul s-ar deghiza în politist pentru a prinde hotul, adica pe el însusi. Doar ATMA-VICHARA poate revela adevarul ca nici egoul si nici mentalul nu exista. Doar aceasta permite sa realizam Existenta pura nediferentiata: Sinele, Absolutul .

Fiind realizat Sinele, nu mai ramîne nimic de cunoscut, deoarece acesta este fericirea perfecta, Totul .

Discipolul: În aceasta viata plina de limitari, as putea realiza eu vreodata fericirea Sinelui ?

Maestrul: Aceasta fericire a Sinelui este mereu în tine și o vei găsi tu singur dacă o vei căuta cu ardoare. Cauza suferinței nu se găsește în viața exterioară. Ea este în tine și se găsește în ego. Tu îți crezi limitele tale însuși și apoi începi o luptă fără speranță pentru a le transcende. Toate suferințele sînt datorate egoului. Durerile apar din cauza ta. La ce ar fi de folos să atribuim evenimentelor vieții cauza acestei suferințe care se află în mod real în tine? Ce bucurie ați putea găsi în lucrurile exterioare vouă? Și dacă ați obține-o, cît timp ar putea dura ea? Dacă negați egoul și îl transformați în cenusa negîndu-i existența, veți fi liberi. Dacă îl acceptați va va impune limitări și va veți lansa într-o luptă inutilă pentru a le transcende. În acest fel hotul a încercat să-l "ruineze" pe regele JANAKA. A fi Sinele, care este adevărata voastră natură, este singurul mijloc de a realiza beatitudinea, binele vostru etern .

Discipolul: Deoarece nu am realizat acest adevăr, că doar Sinele există, n-ar fi mai bine să adopt BAKTI MARGA (MARGA = cale) și YOGA MARGA, ca fiind cele mai potrivite scopurilor SADHANEI decît VICHARA MARGA? Realizarea ființei noastre absolute, adică a lui BRAHMA JNANA (Cunoașterea lui BRAHMAN, Supremul Absolut) nu ar fi imposibil de atins pentru un om obișnuit ca mine ?

Maestrul: BRAHMA JNANA nu este o cunoaștere pe care s-o dobîndești și care să-ți dea bucuria atunci cînd ai dobîndit-o. Acesta este un punct de vedere fals, care va trebui abandonat. Aceasta presupunere ignoranță va produce chinuri fără sfîrșit ca în cazul celor zece prosti care se lamentau pentru "pierderea" celui de-al zecelea tovarăș care nu fusese niciodată pierdut (aluzie la povestirea redată în SAD VIDYA - sutra 37). De unde apare în această parabolă cel de-al zecelea om? S-a pierdut el vreodată? Înțelegînd că el a fost întotdeauna acolo, există ceva nou de cunoscut? Cauza tristeții lor nu se află în pierderea unuia dintre ei ci în propria lor ignoranță, cu alte cuvinte în presupunerea lor că unul dintre ei se înecase, deși le era imposibil să știe care, deoarece ei nu număraseră decît 9 persoane. Tot astfel este și în cazul tău. Nu există în realitate nici un motiv pentru care să fii trist sau nenorocit. Tu însuți impui limitări propriei tale naturi de ființă infinită și apoi tot tu te plîngi pentru că nu ești decît o creatură finită. În acel moment realizezi SADHANA sau o altă pentru a elimina aceste limitări care de fapt nu există. Dar dacă SADHANA ta admite existența lor, cum te va ajuta ea să transcenzi aceste limitări? De aceea eu îți spun că trebuie să cauți ceea ce ești cu adevărat - Ființa pură, infinită, Sinele Absolut. Ești mereu Sinele și numai el. Prin urmare, nu poți să ignori în mod real niciodată Sinele; ignoranța ta este fără fundament, că cea a celor zece nefericiți care își plîngeau tovarășul. Ea este cea care îi făcea să sufere. Deci adevărata cunoaștere nu va crea pentru tine o nouă ființă. Ea va aboli pur și simplu "ignoranța ta ignoranță". Fericirea nu este adăugată naturii tale. Ea nu face decît să se reveleze că fiind starea ta naturală, eternă și de nesfîrșit. Singurul mod de a te elibera de suferință constă în a cunoaște și a fi Sinele. Cum ar putea fi aceasta în afara ta ?

"ADEVARUL ULTIM ESTE ATIT DE SIMPLU..."

"Nimic altceva decît să fii în starea originară. Aceasta este tot ceea ce trebuie spus", declară SRI RAMANA .

Într-adevăr, înalta sa învățătura pe care o dăruia celor care erau capabili să o primească, nu consta în nimic altceva decît în Tacere. Atunci, el transmitea un flux tăcut de forță ce permitea ființei să experimenteze direct ceea ce înțelege MAHRISHI prin iluminare .

Această carte este dăruită celor ce se vor cutremura, și se vor îmbogăți, mai apoi, prin Tacere .

In opera lui MAHARISHI, acel simt al existentei pure, al comunicarii directe a adevarului, atît cît poate fi el spus în cuvinte, este prezent în fiecare fraza .